

การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

กัญญวรา ศรัทธาธรรม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีการศึกษา 2566

A STUDY OF TOURISM BEHAVIOR AND SATISFACTION OF THAI TOURISTS
TOWARDS MAI KHAO BEACH, PHUKET

KANYAWARA SATTATHUM

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Tourism Management,
Faculty of Tourism and Hospitality
Dhurakij Pundit University
Academic Year 2023

ใบรับรองสารนิพนธ์

คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยบูรพา
ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
เสนอโดย นางสาวกัญญวรา ศรีทรารธรรม
สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดร.อนันต์ เชื้อชาญกิจการ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยพล ทรงสุนทรวงศ์)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(ดร.อนันต์ เชื้อชาญกิจการ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อศวิน แสงพิกุล)

คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมรับรองแล้ว

.....คณบดีคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม
(อาจารย์วุฒกานต์ วิศาลสวัสดิ์)

วันที่ 1 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

หัวข้อสารนิพนธ์	การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
ชื่อผู้เขียน	กัญญวรา ศรัทธาธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.อนันต์ เชี่ยวชาญกิจการ
หลักสูตร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน วิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows ใช้สถิติความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ One-way ANOVA : F- test หากพบความแตกต่าง ทำการทดสอบด้วยใช้วิธีการ LSD

ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุ 21 – 30 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานธุรกิจเอกชน อยู่ภาคกลาง และมีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนใหญ่เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน โดยใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะ จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยวครั้งนี้ คือ 1 ครั้ง นิยมเดินทางในช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งประมาณ 10,001-15,000 บาท และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักหาดไม้ขาวผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, IG นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านคมนาคม ด้านความปลอดภัย และด้านโฆษณา ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก สำหรับการเปรียบเทียบความพึงพอใจ โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า เพศที่ต่างกัน มีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการคมนาคม แตกต่างกัน อายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจใน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการคมนาคม และด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจใน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัยและด้านโฆษณา และประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร แตกต่างกัน อาชีพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน ภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกัน สถานภาพสมรสต่างกันมีความพึงพอใจด้านความ

ปลอดภัย แตกต่างกัน รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัย และด้านการคมนาคม แตกต่างกัน ทั้งนี้หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการนำแนวทางแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาให้บริการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เช่น การจัดสรรพื้นที่จอดรถในร่มเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวรักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติให้คงความสวยงามอยู่เสมอ การมีป้ายบอกทาง หรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจนในพื้นที่หาดไม้ขาว เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวมากขึ้น

คำสำคัญ: นักท่องเที่ยวชาวไทย, พฤติกรรมการท่องเที่ยว, ความพึงพอใจ, จังหวัดภูเก็ต

Thematic Paper Title	A STUDY OF TOURISM BEHAVIOR AND SATISFACTION OF THAI TOURISTS TOWARDS MAI KHAO BEACH, PHUKET
Author	Kanyawara Sattathum
Thematic Paper Advisor	Anan Chieochankitkan, Ph.D.
Program	Master of Arts (Tourism Management)
Academic Year	2023

ABSTRACT

A study of tourism behavior and satisfaction of Thai tourists towards Mai Khao beach, Phuket had the objectives 1) to examine tourism behavior of Thai tourists in visiting Mai Khao beach, Phuket 2) to examine satisfaction of Thai tourists towards Mai Khao beach, Phuket 3) to compare satisfaction level of Thai tourists towards Mai Khao beach, Phuket, classified by gender, age, marital status, education, region, occupation, and monthly income. Data were collected from 400 respondents and were analyzed by SPSS for Windows, namely, frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test, and One-way ANOVA (F-test). If a statistically significant difference was found, LSD test was performed.

The study found that most tourists were females, aged between 21 – 30 years old, single with a college degree. Most were private employees living in the central area with monthly income between 15,001-30,000 Baht. For tourism behavior, most of them visited Mai Khao beach with the purpose to rest and relax and traveled with their friends. They also traveled by their own cars with the first time visit to Mai Khao beach. They usually traveled on weekends with approximate expenses between 10,001-15,000 Baht. Most tourists knew Mai Khao beach through online media such as Facebook and IG. Most tourists had a high level of satisfaction towards Mai Khao beach in overall. When considering each aspect, it was found that most tourists were satisfied with natural resources at the high level, including facilities, transportation, safety, and public relations. For tourist satisfaction classified by demographics, it was found that tourists with different genders had satisfaction towards Mai Khao beach differently. Tourists with different ages had different level of satisfaction towards Mai Khao beach in regard to facilities, transportation and safety. Tourists with different educations had different levels of satisfaction towards Mai Khao beach in regard to facilities, safety, and public relation. Tourists with different occupations had different levels of satisfaction towards Mai

Khao beach in regard to safety. Tourists with different regions had different levels of satisfaction towards Mai Khao beach in regard to natural resources. Tourists with different marital status had different levels of satisfaction towards Mai Khao beach in regard to safety. Tourists with different incomes had different levels of satisfaction towards Mai Khao beach in regard to natural resources, safety, and transportation. Government agencies, private sectors, and related parties should improve and develop the services in various aspects to respond to tourist needs who visit Mai Khao beach, Phuket such as providing adequate in-door parking, campaigning tourists to protect the natural resources, and providing more signage in the area to facilitate tourists.

Keywords: Thai tourists, tourism behavior, satisfaction, Phuket Province

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.อนันต์ เชี่ยวชาญกิจการ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ท่านได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาชี้แนะให้ความรู้และอธิบายเนื้อหาทุกด้าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการเขียนวิจัยมากยิ่งขึ้นตลอดจนแนะนำเรื่องการทบทวนวรรณกรรมที่เป็นเนื้อหาหลัก ที่เป็นส่วนหนึ่งของการเขียนรายงานวิจัยฉบับนี้ และรวมถึงสิ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้ถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งทางผู้วิจัยรู้สึกประทับใจในความกรุณาของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้และขอขอบพระคุณประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน แสงพิกุล ที่เป็นกรรมการในการสอบเปิดและปิดเล่มสารนิพนธ์ ฉบับนี้โดยให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณท่านคณาจารย์หลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยว คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้คำแนะนำและถ่ายทอดประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้วิจัยและขอขอบคุณเจ้าของหนังสือวารสาร เอกสาร การศึกษารายบุคคล สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ทุกเล่มที่ช่วยให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความกรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามครั้งนี้ด้วยความตั้งใจจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำตลอดจนทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้ลุล่วงไปด้วยดีประโยชน์ที่ได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยจะนำไปใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดในเรื่องของการทำงานต่อไป

กัญญวรา ศรีทธาธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฏ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประชากรศาสตร์.....	5
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	7
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	10
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	12
2.5 ประวัติของหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต.....	14
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.7 กรอบแนวคิด.....	19
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	20
3.1 ประเภทของงานวิจัย.....	20
3.2 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล.....	20
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	20
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	21
3.5 การทดสอบเครื่องมือ.....	22
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน.....	24
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว..... ชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต	26
4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว..... จังหวัดภูเก็ต	28
4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว..... จังหวัดภูเก็ต	31
4.4 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว..... ยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน	37
4.5 สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต..... (คำถามปลายเปิด ส่วนที่ 4)	58
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	61
5.2 อภิปรายผล.....	64
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	74
ประวัติผู้เขียน.....	80

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ทั้ง 7 ด้าน.....	26
4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยวของ..... นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต	29
4.3 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว... ที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวมทุกด้าน	32
4.4 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว... ที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	32
4.5 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว... ที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	33
4.6 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว... ที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านคมนาคม	34
4.7 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว... ที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย	35
4.8 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว... ที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	36
4.9 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว..... ยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ	37
4.10 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว..... ยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอายุ	38
4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ..... ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามอายุ	39
4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ..... ด้านการคมนาคม จำแนกตามอายุ	40
4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านความปลอดภัย จำแนกตามอายุ	41
4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ..... ภาพรวมจำแนกตามอายุ	42
4.15 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว..... ยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ..... ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามระดับการศึกษา	44
4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านความปลอดภัย จำแนกตามระดับการศึกษา	44
4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา	45
4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ภาพรวม.... จำแนกตามระดับการศึกษา	46
4.20 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว..... ยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอาชีพ	47
4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านความปลอดภัย จำแนกตามอาชีพ	48
4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ภาพรวม จำแนกตามอาชีพ	49
4.23 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว..... ยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามภูมิลำเนา	50
4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านทรัพยากร การท่องเที่ยว จำแนกตามภูมิลำเนา	51
4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านความปลอดภัย จำแนกตามภูมิลำเนา	52
4.26 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตาม..... สถานภาพสมรส	53
4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านความปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพ	54
4.28 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตาม..... รายได้ต่อเดือน	55
4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)..... ด้านการคมนาคม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	57
4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ภาพรวม..... จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	58

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 บริเวณหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต.....	14
2.2 กิจกรรมสพาทชายหาดบริเวณหาดไม้ขาว.....	15
2.3 กิจกรรมปล่อยเต่าคืนสู่ธรรมชาติ.....	15
2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	19

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโลกเป็นอย่างมาก โดยในแต่ละประเทศที่มีแนวโน้มการท่องเที่ยวที่เติบโตสูงขึ้น จะทำให้เศรษฐกิจในประเทศนั้น ๆ เติบโตได้อย่างรวดเร็ว สืบเนื่องจากความต้องการของนักท่องเที่ยวที่สนใจออกเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หลีกหนีความจำเจในชีวิตประจำวัน สัมผัสบรรยากาศใหม่ ๆ และแลกเปลี่ยนความรู้ รวมไปถึงเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวที่ตนได้มีโอกาสไปเยือน นอกจากนี้ยังรวมถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพุดคุยธุรกิจ และการประชุมสัมมนาอีกด้วย ทั้งนี้พบว่าในประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจมากมาย จากผลการศึกษาขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติชี้ให้เห็นว่าในระยะเวลา 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีผลกระทบทำให้สถานประกอบการทั้งโรงแรม โฮมสเตย์ ร้านค้าต่าง ๆ มีแนวโน้มการเติบโตของภาคธุรกิจเพิ่มขึ้นตามไปด้วย (เสาวณี จันทะพงษ์ และ กัมพล พรพัฒน์ไพศาลกุล, 2558)

ปัจจุบันถือได้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในทุก ๆ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้มีการกระจายรายได้เข้าสู่ประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวไทยเองก็เริ่มที่จะมีการกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งส่วนใหญ่ทรัพยากรการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่โดดเด่นและเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวสนใจมาเยี่ยมชมคงจะหนีไม่พ้น “แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ” ในประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายประเภทที่มีจุดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สามารถเป็นจุดดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ได้ โดยในแต่ละจังหวัดของประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะแตกต่างกันออกไป เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก และหมู่เกาะต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนใหญ่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทยที่มีชื่อเสียงจัดอยู่ในภาคใต้ของประเทศ ทั้งนี้ในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประเทศไทยก็จะมีคุณสมบัติของธรรมชาติแตกต่างกันออกไป ทำให้เป็นที่น่าสนใจแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เดินทางมาเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ (สุเทพ สิงห์ฆาพะ, 2560)

สถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวนิยมให้ความสนใจคงจะหนีไม่พ้น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สืบเนื่องจากในประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์อยู่มากมาย อีกทั้งทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการอยากออกเดินทางท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนองแรงจูงใจด้านปัจจัยผลัก (Push Factors) กล่าวคือ ปัจจัยที่เป็นสิ่งที่ผลักดันให้นักท่องเที่ยวอยากออกเดินทางท่องเที่ยว โดยอาจมีหลายปัจจัย อันได้แก่

อยากออกไปสัมผัสกับธรรมชาติที่สวยงาม, ต้องการการพักผ่อน ต้องการความเจียบสงบและหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากชีวิตประจำวัน เป็นต้น และ ปัจจัยดึง (Pull Factors) กล่าวคือ เป็นปัจจัยภายนอกของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสนใจและอยากออกเดินทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น ความสมบูรณ์และความสวยงามของธรรมชาติ, สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นร้านค้า ร้านอาหาร ที่พักมีเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น ทั้งนี้ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเลือกเดินทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อให้ธรรมชาติบำบัดจากความเหนื่อยล้าจากการใช้ชีวิตประจำวัน หรือจากการเลิกงาน และความเครียดจากการทำงาน ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น (รุ่งฟ้า สะแกกลาง, 2562)

การท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด เป็นการท่องเที่ยวประเภทที่เก่าแก่และมีขนาดใหญ่ที่สุด อันเนื่องมาจากเป็นสาขาการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมและมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวประเภทนี้เป็นอย่างมาก เพราะเป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกผ่อนคลาย ได้สัมผัสกับบรรยากาศทางธรรมชาติอย่างแท้จริง อีกทั้งยังได้สัมผัสกับวิวทิวทัศน์อันสวยงามและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายอีกด้วย ทำให้การท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาดที่มีอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศไทยเป็นส่วนช่วยสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยอย่างมาก และเป็นประเภทการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในลำดับต้น ๆ ของประเทศไทย ส่งผลให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาดของประเทศไทยให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ทราบและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสนใจไปเยือนยังแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาดของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี โดยในปัจจุบันการประชาสัมพันธ์ทางสื่อโซเชียลมีเดีย หรือทางออนไลน์มีผลอย่างมาก ต่อการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวสนใจอยากออกเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ตามรีวิวหรือการโพสต์รูปสถานที่ท่องเที่ยวลงบนสื่อโซเชียลมีเดีย หรือทางออนไลน์ ทำให้เป็นส่วนช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจได้อย่างมาก

จังหวัดภูเก็ต เป็นหมู่เกาะตอนใต้ของประเทศไทยที่สร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยวเป็นอันดับ 2 รองจากกรุงเทพฯ โดยจังหวัดภูเก็ตถือเป็นเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีความสำคัญอย่างมากกับการท่องเที่ยวของภาคใต้ในประเทศไทย ซึ่งจุดเด่นของจังหวัดภูเก็ต คือ ธรรมชาติ ทัศนียภาพ และความสวยงามของชายหาดต่าง ๆ มากมาย ทั้งนี้ทำให้จังหวัดภูเก็ตกลายเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในประเทศไทย (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, 2563) โดยจะมีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่ขึ้นชื่อ และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหลากหลายประเภทจำนวนมาก เช่น หาดป่าตอง หาดกะรน หาดในหาน หาดไม้ขาว เป็นต้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่ในจังหวัดภูเก็ต ถือได้ว่ามีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และโดดเด่นเป็นอย่างมาก รวมไปถึงสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม และอาหารท้องถิ่นประจำจังหวัดภูเก็ตที่ขึ้นชื่ออีกมากมาย ที่ถือว่ามีความเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นแตกต่างไปจากที่อื่น ทำให้ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้สนใจเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม อาหารท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจในการศึกษาไปยังพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

หาดไม้ขาว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะภูเก็ต และตั้งอยู่ที่อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นหาดที่ยาวที่สุดของจังหวัดภูเก็ต สภาพพื้นที่เป็นหาดทรายยาวประมาณ 10 กิโลเมตร ซึ่งตอนบนของหาดไม้ขาวเชื่อมต่อกับหาดทรายแก้ว ส่วนตอนล่างเชื่อมต่อกับหาดในยางของจังหวัดภูเก็ต ที่มาของชื่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต สืบเนื่องจากที่ชายหาดมีเม็ดทรายสีขาวละเอียด ๆ ตลอดแนว อีกทั้งยังเป็นแหล่งจักจั่นทางทะเลของจังหวัดภูเก็ตที่มีชื่อเสียงอีกด้วย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เพื่อร่วมกิจกรรมสปาทรายที่ขึ้นชื่อ และหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตยังเป็นอีกหนึ่งชายหาดในจังหวัดภูเก็ตที่มีภูมิทัศน์อันสวยงาม อยู่ติดกับสนามบินนานาชาติจังหวัดภูเก็ต มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติทั้งสภาพอากาศและทรัพยากรทางธรรมชาติ เช่น ทราย ชายหาด เต่าทะเล เป็นต้น โดยรวมถือได้ว่าหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตเป็นชายหาดที่ใสสะอาด สภาพแวดล้อมเงียบสงบ เหมาะแก่การเดินทางไปพักผ่อน ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ไม่เพียงแค่นี้ทัศนียภาพบรรยากาศอันสวยงาม แต่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ อีกมากมายให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมกิจกรรม เช่น กิจกรรมชมเครื่องบิน อันเนื่องจากหาดไม้ขาวอยู่ใกล้กับสนามบินนานาชาติจังหวัดภูเก็ต, กิจกรรมปลูกข้าววันแม่ เก็บเกี่ยววันพ่อ รวมถึงประเพณีปล่อยเต่า การรับรับประทานอาหารพื้นบ้าน, และสปาทราย เป็นต้น (องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว, ม.ป.ป.)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต สืบเนื่องจากการท่องเที่ยวในหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ยังมีอีกหลายปัจจัยที่ต้องพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเดินทางไปยังหาดไม้ขาวที่มีการจราจรแออัด สถานที่จอดรถไม่เพียงพอต่อการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว รวมไปถึงการบริการด้านความปลอดภัย ความสะอาด จำนวนขยะและถังขยะในพื้นที่หาดไม้ขาวไม่มากพอต่อการบริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ซึ่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
- 1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีระดับความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในงานวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

1.4.4 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย เริ่มตั้งแต่ กรกฎาคม พ.ศ. 2566 – มีนาคม พ.ศ. 2567

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ 18-65 ปี ที่เดินทางท่องเที่ยวไปยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เพื่อพักผ่อนและอื่น ๆ อาจมีการพักค้างคืนหรือเดินทางไปกลับ

พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกทางการกระทำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ได้ตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เช่น ระยะเวลาในการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการเดินทาง จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง, ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เป็นต้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักท่องเที่ยวเชิงบวก ความชื่นชอบ ความประทับใจ เมื่อได้รับการบริการหรือประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น เรื่องความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 สถานประกอบการในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ได้ทราบถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ทำให้สถานประกอบการต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อไปได้เป็นอย่างดี

1.6.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของจังหวัดภูเก็ต สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจังหวัดภูเก็ตให้ดียิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาแนวทางให้สอดคล้องต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดภูเก็ตต่อไปได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประชากรศาสตร์
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.5 ประวัติของหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ในการศึกษาด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์จะเห็นได้ว่ามีอยู่หลายปัจจัย อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ซึ่งแต่ละปัจจัยเป็นสิ่งที่ทำให้ตัวบุคคลแตกต่างกันออกไป และในแต่ละปัจจัยยังส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละบุคคลอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีในส่วนของขนาดครอบครัวและสถานภาพทางครอบครัวที่ถือเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้พฤติกรรมแตกต่างกันในแต่ละบุคคล

วชิรวีชร งามละม่อม (2558) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ความหลากหลายทางภูมิหลังของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเพศ อายุ สถานภาพ เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าความหลากหลายทางลักษณะประชากรศาสตร์เหล่านี้ทำให้ทราบถึงที่มาหรือพื้นฐานภูมิหลังของบุคคลนั้น ๆ โดยปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ถือเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้แต่ละบุคคลมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

สุปัญญา ไชยชาญ (2550) ได้กล่าวถึง ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ไว้ว่า มีองค์ประกอบหลากหลาย อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว รายได้ ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้

เพศ สามารถแบ่งแยกความต้องการได้โดยดูจากเพศที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นเกณฑ์ในการตอบสนองความต้องการของแต่ละเพศ โดยเพศที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติในการรับรู้และการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

อายุ ในช่วงอายุที่ต่างกันมักจะมีพฤติกรรมและความต้องการในการเลือกซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน หรือมักจะมีการตัดสินใจในการกระทำการใดสิ่งหนึ่งที่แตกต่างกันตามไปด้วยตามแต่ละช่วงอายุ

สถานภาพครอบครัว โดยสถานภาพครอบครัวสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ อันได้แก่ การเข้าสู่ชีวิตสมรส การแตกแยกของชีวิตสมรส (อาจเกิดจากการตาย การแยกกันอยู่ การหย่าร้าง) และการสมรสใหม่

รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ ทั้งสามประการถือเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดส่วนของตลาด สืบเนื่องจากระดับการศึกษามีผลต่ออาชีพ อาชีพมีผลต่อรายได้ โดยที่รายได้เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้สามารถตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้าและบริการในแต่ละครั้งได้

ศศิพร บุญชู (2560) กล่าวว่า ตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และสถานภาพทางครอบครัว ถูกเชื่อมโยงกับทฤษฎีกลุ่มทางสังคม (Social categories theory) โดยสามารถอธิบายได้ว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมเลียนแบบกัน จะจัดรวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน หรืออยู่รวมกันเป็นกลุ่มเดียวกัน และในขณะที่เดียวกันคนที่มียุคชนชั้นทางสังคมจะอยู่ในระดับเดียวกัน โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อข้อมูลและข่าวสารไปในทิศทางเดียวกัน

โชติวัฒน์ สกลวิริยะโรจน์ (2562) ได้ให้ความหมายของคำว่า เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่ถูกกำหนดตามหลักชีววิทยา โดยบทบาทของทั้งเพศชายและเพศหญิงจะถูกกำหนดหน้าที่ไว้ตามเงื่อนไขของวัฒนธรรมทางสังคม ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ความแตกต่างของแต่ละเพศถือเป็นตัวแปรสำคัญในการแบ่งส่วนทางการตลาด อันเนื่องมาจากความแตกต่างของเพศส่งผลต่อพฤติกรรมและความต้องการของแต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างกันออกไป โดยนักการตลาดจะสามารถนำตัวแปรนี้ไปกำหนดลักษณะของสินค้าหรือบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลในแต่ละเพศได้

จันทา ไชยะโวหาร (2562) ได้กล่าวไว้ว่า อายุเป็นตัวแปรขั้นพื้นฐานที่สามารถบ่งบอกถึงความต้องการ ความอยากมีอยากได้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยในแต่ละช่วงอายุจะมีหลักเกณฑ์หรือความต้องการในการซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกันออกไป ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการในการเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันตามไปด้วย ทำให้นักการตลาดให้ความสำคัญกับตัวแปรด้านอายุเป็นอย่างมาก โดยนักการตลาดมักจะนำตัวแปรด้านอายุมาเป็นตัวกำหนดกลยุทธ์ในการบริการลูกค้า เช่น วัยรุ่นและวัยผู้สูงอายุจะมีรูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ต่างกัน ทั้งนี้ นักการตลาดสามารถวางกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าในแต่ละช่วงวัยได้

พัทธ์ธากานต์ โสภณเชาว์กุล (2563) ได้กล่าวว่า ลักษณะของประชากรศาสตร์ เป็นสิ่งที่มีส่วนช่วยในการแบ่งสัดส่วนทางการตลาด และการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ทำให้นักการตลาดทราบถึงความต้องการของลูกค้าในการเลือกซื้อสินค้าและการใช้บริการได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ส่งผลให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในตัวสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ได้ โดยองค์ประกอบที่เป็นตัวชี้วัดทางด้านประชากรศาสตร์ มีดังนี้

1) อายุ (Age) เป็นปัจจัยที่นักการตลาดควรให้ความสำคัญในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรในแต่ละช่วงอายุที่แตกต่างกัน

2) เพศ (Sex) ถือเป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนแบ่งทางการตลาดที่สำคัญ โดยเพศมีผลต่อพฤติกรรมบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านสินค้าและบริการ

3) ลักษณะครอบครัว (Marital Status) ถือได้ว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลทางการตลาดเป็นอย่างมาก เนื่องจากต้องวิเคราะห์ลักษณะของแต่ละครอบครัวที่แตกต่างกัน เช่น การวิเคราะห์จำนวนคนของคนใน

ครอบครัว และลักษณะของบุคคลในครอบครัว เป็นต้น เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์ด้านการตลาดต่อไปได้

4) รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education, Occupation) เป็นอีกหนึ่งตัวแปรที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้จ่ายสินค้าและบริการได้ สืบเนื่องจากนักการตลาดจะต้องกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดในเรื่องของรายได้ที่เหมาะสมกับกำลังซื้อสินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อให้สามารถเข้าถึงกำลังซื้อของลูกค้าได้อย่างแท้จริง จึงต้องมีการกำหนดกลยุทธ์เพื่อพัฒนาทางการตลาด เพื่อสร้างความสนใจให้กับกลุ่มลูกค้านั้น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์สรุปได้ว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ มีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภค เพราะฉะนั้นนักการตลาดควรให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มผู้บริโภค เพื่อให้ได้มาซึ่งการแบ่งส่วนแบ่งทางการตลาด และทำให้สินค้าและบริการนั้น ๆ ตอบโจทย์กับความต้องการของผู้บริโภค เกิดเป็นความพึงพอใจและการซื้อซ้ำในครั้งถัดไป

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเดินทาง โดยในแต่ละบุคคลอาจมีพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของกระบวนการในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว การตัดสินใจการท่องเที่ยวว่าเป็นอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของแต่ละบุคคล และทำให้เกิดเป็นความพึงพอใจในที่สุด

สิริรัตน์ นาคแป้น (2555) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยว ถือได้ว่าเป็นผู้บริโภคทางการท่องเที่ยวทำให้สามารถเข้าใจได้ว่านักท่องเที่ยวหรือผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวนั้นจะมีพฤติกรรมและลักษณะการท่องเที่ยวอย่างไร รวมไปถึงมีปัจจัยใดบ้างที่สามารถนำมาเป็นตัวเลือกในการตัดสินใจท่องเที่ยวในแต่ละครั้งได้ ทั้งนี้นักท่องเที่ยวแต่ละคนมักจะมีพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ รูปแบบการเดินทาง และความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละคน

กอบกาญจน์ เจริญทอง (2556) ได้กล่าวไว้ว่า ในแต่ละพฤติกรรมของมนุษย์จะมีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของสังคมโดยรอบ ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นอาจมีหลายปัจจัยประกอบกัน โดยอาจมาจากความพึงพอใจส่วนบุคคล หรืออาจมาจากการถูกยอมรับจากสังคมภายนอก ในบางกรณีนักท่องเที่ยวอาจมาจากความต้องการในการหลีกเลี่ยงชีวิตที่จำเจในชีวิตประจำวัน หรือเพื่ออยากพบเจอกับสิ่งแปลกใหม่ โดยทั่วไปพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจะมีปัจจัยสำคัญอยู่หลายประการ เช่น เวลา ค่าใช้จ่าย และความตั้งใจในการอยากออกเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละคนได้ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีเวลาท่องเที่ยวจำกัด หรือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อย จะสามารถออกเดินทางท่องเที่ยวได้เฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวที่ใกล้ที่พักอาศัย และสามารถ

ท่องเที่ยวได้แค่ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ซึ่งต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง ที่มีเวลาในการท่องเที่ยวและมีความตั้งใจที่จะออกเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า เป็นต้น

ผฉินทรา ธนะเพ็ชร (2556) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีด้วยกัน 7 ประการ ดังต่อไปนี้

เป้าหมาย กล่าวคือ ในทุก ๆ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์ต้องการเกียรติยศ ซึ่งในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์สามารถทำให้ผู้อื่นเห็นได้ว่าตัวนักท่องเที่ยวได้ออกเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ยังคงสภาพแวดล้อมไว้อย่างอุดมสมบูรณ์

ความพร้อม กล่าวคือ ความมีวุฒิภาวะและความสามารถในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวนักท่องเที่ยวเองได้เป็นอย่างดี เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มรักการผจญภัย ขึ้นขอการบินหน้าผา ไต่เขา โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจจึงจะสามารถทำกิจกรรมที่ขึ้นขอได้อย่างเต็มที่

สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะต่าง ๆ จะต้องมีการทำกิจกรรมช่วงที่อากาศแปรปรวนมีคลื่นลม ดังนั้นถ้าเกิดเหตุการณ์คลื่นลมไม่สงบ หรือลมพายุเข้าจะไม่สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้

การแปลความหมาย กล่าวคือ วิธีการคิดแบบต่าง ๆ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวและเกิดเป็นความพึงพอใจมากที่สุดในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เช่น เวลาช่วงเที่ยงควรเป็นเวลาให้นักท่องเที่ยวหยุดพัก เพื่อรับประทานอาหารเช้า เป็นต้น

การตอบสนอง กล่าวคือ การตัดสินใจทำกิจกรรมที่ตัวนักท่องเที่ยวได้เลือกมาแล้ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและตอบสนองตามความต้องการของตัวนักท่องเที่ยวเอง เช่น นักท่องเที่ยวที่ตัดสินใจออกเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด ทั้งนี้ตัวนักท่องเที่ยวเองจะต้องมีการวางแผนการเดินทางล่วงหน้าในเรื่องของที่พักและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการของตนเองและบรรลุเป้าหมายในการท่องเที่ยวครั้งนั้น ๆ

ผลลัพธ์ที่ตามมา กล่าวคือ ผลจากการกระทำ ซึ่งอาจเป็นผลจากสิ่งนี้นักท่องเที่ยวคาดหวังจะให้ เป็นตามที่นักท่องเที่ยวได้กำหนดเป้าหมายไว้ เช่น นักท่องเที่ยวได้กำหนดการเดินทางไว้ว่าจะออกเดินทางเพื่อพักผ่อนในวันหยุด แต่เกิดเหตุการณ์ซุ่มนุมนที่สนามบิน ทำให้เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ ผลลัพธ์ที่ตามมาทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตนเองกำหนดไว้ได้

ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง กล่าวคือ ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งนี้นักท่องเที่ยวได้กระทำลงไปนั้นไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายของตนเองได้ ทำให้ต้องกลับมาแปลความหมายและไตร่ตรองหาวิธีการใหม่เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตนเองกำหนด หรืออาจเลิกล้มเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หากคิดว่าเป้าหมายนั้นเกินความสามารถ เช่น เกิดเหตุการณ์จลาจลในสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความผิดหวังและกังวลใน

เรื่องของความปลอดภัย จึงอาจทำให้นักท่องเที่ยวเลิกล้มความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนั้น หรืออาจเปลี่ยนแผนการเดินทางใหม่ เป็นต้น

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา และ เพ็ญศิริ ศรีคำภา (2558) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่สามารถจูงใจให้นักท่องเที่ยวสนใจอยากออกเดินทางท่องเที่ยว มี 8 ประการ อันได้แก่

1) ความต้องการในการผจญภัย กล่าวคือ เมื่อมีกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะปีนเขา ล่องแพ ขี่ช้าง ย่อมต้องมีการประชาสัมพันธ์ส่งผลให้นักท่องเที่ยวสนใจอยากลองกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่อยู่เสมอ

2) ความต้องการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเอง กล่าวคือ เป็นการกระทำที่อยากหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน โดยได้ออกไปเดินทางท่องเที่ยวเพื่อค้นหาสิ่งแปลกใหม่

3) ความต้องการคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยว กล่าวคือ จะเป็นผลมาจากการได้ออกเดินทางท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวรู้สึกสนุกสนานจนเกิดเป็นความประทับใจในการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

4) ความต้องการค้นคว้าสิ่งต่าง ๆ ทางวัฒนธรรม ทั้งนี้เกิดขึ้นจากการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของในสถานที่ท่องเที่ยวต่างถิ่น ไม่ว่าจะเป็วัฒนธรรมต่างแดนภายในประเทศที่นักท่องเที่ยวอาศัยอยู่หรือวัฒนธรรมต่างแดนในต่างประเทศ เช่น วัฒนธรรมในเรื่องประเพณี เทศกาล งานพิธีการต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจใหม่ ๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น ๆ

5) ความต้องการในการเรียนรู้ความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลก ซึ่งโดยปกติแล้วคนส่วนใหญ่ต้องการที่จะเห็นและได้สัมผัสกับความเป็นอยู่ของสถานที่ต่างถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่ เช่น ต้องการที่จะเห็นและได้สัมผัสกับความเป็นอยู่ของประเทศที่ร่ำรวยกับประเทศที่ยากจนว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรในแต่ละประเทศ

6) ความต้องการในการยอมรับทางสังคม

7) ความต้องการความภาคภูมิใจ ในแต่ละบุคคลย่อมต้องการการออกเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ใหม่ ๆ เพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์และสร้างความภาคภูมิใจให้ตนเองในแต่ละครั้งที่ได้ไปเที่ยวในสถานที่แปลกตา

8) ความต้องการยกฐานะและเกียรติภูมิ เกิดขึ้นจากการได้มีโอกาสไปท่องเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม เช่น การทำธุรกิจและเข้าร่วมประชุม แข่งขันกีฬา เป็นต้น ทั้งหมดนี้ทำให้นักท่องเที่ยวมีเกียรติและมีหน้าตาในสังคมถือเป็นการยกฐานะและเกียรติภูมิให้สูงขึ้นได้

ชลิตา เฉลิมรักชาติ (2560) กล่าวถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ว่า การแสดงออกของแต่ละบุคคลนั้นมีผลมาจากการกระทำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้รับรู้ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของผลิตภัณฑ์สินค้า การใช้บริการ และการเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งจะมีการเปรียบเทียบระหว่างก่อนเดินทางท่องเที่ยวและหลังจากการเดินทางท่องเที่ยว โดยจะมีทั้งผลที่เป็นบวกและลบจากการกระทำที่แสดงออกมานั้น ทั้งนี้จะมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล และจะส่งผลให้ผู้อื่นสามารถสังเกตการกระทำหรือพฤติกรรมของแต่ละคนที่แสดงออกมาได้ โดยที่นักท่องเที่ยวอาจจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวข้างต้น ทำให้ทราบว่าพฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวเป็นการแสดงออกของนักท่องเที่ยวแต่ละบุคคล โดยมีปัจจัยจูงใจที่ให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการในการอยากออกเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมโดยรอบและความรู้สึกนึกคิดของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อพฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวที่แตกต่างกันตามไปด้วยในการตัดสินใจท่องเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ในแต่ละครั้ง

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

Pham and Ahammad (2017) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ทำให้สามารถทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าได้ ถือเป็นประโยชน์ของการสร้างผลิตภัณฑ์และบริการให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า อีกทั้งยังส่งผลต่อการบอกต่อไปยังบุคคลใกล้ชิดของลูกค้าอีกด้วย โดยสามารถแบ่งความรู้สึกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ 1) ความรู้สึกในทางบวก เมื่อลูกค้าเกิดความรู้สึกในทางบวกกับผลิตภัณฑ์หรือบริการจะทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการใช้งานผลิตภัณฑ์หรือเกิดความพึงพอใจต่อการได้รับบริการนั้น ๆ และเกิดเป็นความรู้สึกประทับใจจนอยากบอกต่อ 2) ความรู้สึกในทางลบ เป็นความรู้สึกที่ลูกค้าจะได้รับเมื่อเกิดความรู้สึกผิดหวังกับผลิตภัณฑ์หรือบริการต่าง ๆ ที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ จนทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อการใช้ผลิตภัณฑ์หรือการบริการนั้น ๆ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) กล่าวว่า ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) เป็นความรู้สึกของลูกค้าว่าเกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อผลลัพธ์ของสินค้าและบริการนั้น ๆ หรือไม่ ซึ่งจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของผลิตภัณฑ์และบริการกับความคาดหวังของลูกค้าแล้วนั้น ถ้าผลลัพธ์ของคุณภาพสินค้าหรือบริการต่ำกว่าความคาดหวังของลูกค้าจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในตัวสินค้าหรือบริการนั้น ๆ แต่ถ้าผลลัพธ์ของคุณภาพสินค้าหรือบริการเท่ากับหรือสูงกว่าความคาดหวังของลูกค้าจะทำให้เกิดความพึงพอใจในตัวสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงผลลัพธ์ของคุณภาพสินค้าหรือบริการ เพื่อจะได้สร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) และสร้างความแตกต่างกับคู่แข่ง เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้ ทั้งนี้ความแตกต่างทางการแข่งขันมีดังนี้

1. ความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation)
2. ความแตกต่างด้านบริการ (Service Differentiation)
3. ความแตกต่างด้านบุคลากร (Personal Differentiation)
4. ความแตกต่างด้านภาพลักษณ์ (Image Differentiation)

ซึ่งความแตกต่างทั้ง 4 ด้านนี้ จะส่งผลต่อความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ตามมา อันได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการคมนาคม ด้านความปลอดภัย ด้านการประชาสัมพันธ์โฆษณา เป็นต้น โดยสิ่งเหล่านี้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) และสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์และบริการนั้น ๆ ได้ ทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในการใช้ผลิตภัณฑ์และการใช้บริการนั้น ๆ

อ้อมจันทร์ วงศ์วิเศษ (2560) กล่าวว่า ความพึงพอใจ ถือเป็นความรู้สึกนึกคิดในด้านดีของแต่ละบุคคล ซึ่งจะเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับ หรือตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ตามความต้องการของตนเอง เพื่อให้ความต้องการนั้นบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ความรู้สึกพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่คนใดคนหนึ่งชื่นชอบต่อสิ่งนั้น ๆ โดยในสิ่งที่ทำให้รู้สึกพึงพอใจก็จะมีกำหนดระดับ ซึ่งในแต่ละระดับจะไม่เหมือนกันในแต่ละสถานการณ์และผลลัพธ์ที่ได้รับ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2560) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) ไว้ว่า เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลหนึ่งที่มีต่อบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองจากสิ่งที่มุ่งหวังหรือคาดหวังไว้ หรือเป็นการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังหรือความต้องการนั้น ๆ ได้ โดยจะส่งผลให้มีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ทั้งนี้จะมีการวัดระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคล โดยที่แต่ละบุคคลจะมีระดับความชอบที่แตกต่างกันออกไป อันเนื่องจากพื้นฐานทางด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การศึกษา เศรษฐกิจ เป็นต้น

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2563) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ สิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งถือเป็นพฤติกรรมภายในตัวบุคคลที่ผลักดันทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ อันได้แก่ ความชอบ/ไม่ชอบ เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย ความยินดี/ไม่ยินดี เป็นต้น โดยเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการและความคาดหวังแล้วนั้น จะทำให้เกิดเป็นความรู้สึกมีความสุข มีกำลังใจ กระตือรือร้น เพื่อให้ทำสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิผลมากขึ้นตามเป้าหมายที่แต่ละบุคคลได้กำหนดไว้

ยุทธการ พันเทศ (2564) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่ได้ซื้อสินค้าหรือบริการ เป็นผลมาจากการประเมินคุณค่าที่ผู้บริโภคได้รับจากการซื้อสินค้าและบริการนั้น ๆ โดยวิธีการในการเพิ่มความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภคเพื่อให้เกิดการซื้อซ้ำ หรือซื้อในจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นในครั้งถัดไป นั่นคือ การเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายเพื่อให้ผู้บริโภคได้มีความสะดวกในการเลือกซื้อสินค้าและบริการนั้น ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งจะนำไปสู่ความพึงพอใจสูงสุดของผู้บริโภค

ชฎานิส คล้ายแก้ว (2564) ได้กล่าวถึงคำว่าความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ทำการเปรียบเทียบสิ่งที่นักท่องเที่ยวคาดหวังกับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวที่ได้รับในแต่ละครั้ง ซึ่งสามารถแบ่งระดับความพึงใจได้เป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ความไม่พึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับการบริการ หรือประสบการณ์จากการท่องเที่ยวที่รับรู้ได้ว่าต่ำกว่าความความคาดหวังของตัวนักท่องเที่ยวเอง

ระดับที่ 2 ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับการบริการ หรือประสบการณ์จากการท่องเที่ยวที่รับรู้ได้ว่ามีมาตรฐานเท่ากับความความคาดหวังของตัวนักท่องเที่ยวเอง

ระดับที่ 3 ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับการบริการ หรือประสบการณ์จากการท่องเที่ยวที่รับรู้ได้ว่าสูงกว่าเท่ากับความความคาดหวังของตัวนักท่องเที่ยวเอง

กัญญาณี กุลกนก และ สมชาย เล็กเจริญ (2565) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ ถือเป็น การแสดงออก ในรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้เห็นถึงความชื่นชอบ ความเพลิดเพลิน ความพึงพอใจในการตอบสนองต่อสินค้าและ บริการ เป็นการรับรู้ของผู้บริโภคที่มาจากประสบการณ์ที่เคยได้รับมาก่อน

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจข้างต้น ทำให้ทราบว่าความพึงพอใจของผู้บริโภคเกิด จากการได้รับประสบการณ์ที่ดีในการใช้ผลิตภัณฑ์หรือใช้บริการต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิด ว่าได้รับการตอบสนองจากการใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง อีกทั้งความพึง พอใจยังสามารถวัดเป็นระดับได้อีกด้วย โดยสามารถแบ่งได้ว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ปานกลาง หรือน้อย เพื่อเป็นสิ่งประเมินคุณค่าจากการใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ได้รับ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization หรือ UNWTO) ได้ให้ความหมายของ ท่องเที่ยวไว้ว่า เป็นการเดินทางไม่ว่าจะไปยังสถานที่ใดก็ตาม ที่อยู่บน โฉนด 3 ประการ ดังต่อไปนี้

- 1) การเดินทางจากที่อยู่อาศัยเดิมไปยังสถานที่อื่นชั่วคราว แต่ไม่ใช่การตั้งหลักแหล่งยังสถานที่ นั้นถาวร
- 2) เป็นการเดินทางที่เต็มไปด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่การถูกบังคับ ชมขู่
- 3) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่มีวัตถุประสงค์ใน การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมญาติ เพื่อเล่นกีฬา เพื่อการประชุมสัมมนา และเพื่อศึกษาหาความรู้ เท่านั้น

กฤษ เตชะประเสริฐ (2556) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางออกจากสภาพแวดล้อม ปกติ อาทิเช่น ที่บ้าน ที่ทำงาน เพื่อเดินทางไปยังสถานที่อื่น ๆ ชั่วคราว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้วย ความสมัครใจของตัวผู้เดินทางเอง โดยวัตถุประสงค์หลัก คือ การเดินทางไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน เพื่อ การศึกษา เพื่อธุรกิจ และเพื่อการประชุมสัมมนา เป็นต้น โดยที่ไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งรายได้ในการไปสถานที่ นั้น ๆ

ธฤชวรรณ มาตกุล (2556) ได้สรุปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทาง จากถิ่นที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ต่าง ๆ ชั่วคราวด้วยความต้องการและความสมัครใจของตัวนักท่องเที่ยวเอง เช่น การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การเดินทางเพื่อไปเยี่ยมญาติพี่น้องหรือเพื่อน การเดินทางเพื่อ การศึกษา เป็นต้น โดยไม่คำนึงถึงการเดินทางเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

ชิตพร ประดิษฐ์รอด (2559) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวเดินทางออก จากที่พักหรือที่ทำงาน เพื่อไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เป็นระยะเวลาสั้น ๆ และทำกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างพักอาศัย ชั่วคราวในสถานที่ท่องเที่ยวที่นั้น ๆ โดยวัตถุประสงค์ของการเดินทาง คือ ต้องการไปเยี่ยมญาติมิตรหรือ ท่องเที่ยวที่นั้นเอง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการจัดประเภทของแหล่งท่องเที่ยวตามความต้องการของนักท่องเที่ยวไว้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ศรัญญา วรากุลวิทย์, 2558)

1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ คือ แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และมีวิวทิวทัศน์โดยรอบที่สวยงาม เช่น น้ำตก ภูเขา น้ำพุร้อน ถ้ำ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน หาดทราย ทะเล เกาะ และอ่างเก็บน้ำ เป็นต้น

2) แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา คือ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากกับทางประวัติศาสตร์โบราณคดี และศาสนา เช่น ชุมชนโบราณ วัด พิพิธภัณฑสถานสถาน คูเมือง กำแพงเมือง อนุสรณ์สถาน เป็นต้น

3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี คือ แหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพิธีกรรม งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ศูนย์วัฒนธรรม เป็นต้น

ชวัลนุช อุทยาน (ม.ป.ป.) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของบุคคลที่เรียกว่า นักท่องเที่ยว ซึ่งเดินทางมาสถานที่ที่อาศัยอยู่เป็นประจำไปยังสถานที่ที่พักชั่วคราว และเดินทางกลับไปยังสถานที่ที่พำนักอาศัยอยู่เป็นประจำ โดยวัตถุประสงค์ของการเดินทางไม่ใช่การเดินทางเพื่อประกอบอาชีพอย่างเดียว แม้ว่าการเดินทางบางครั้งอาจมีวัตถุประสงค์ในเรื่องของธุรกิจและการประกอบอาชีพเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดประชุมสัมมนา การจัดการฝึกอบรม ซึ่งโดยทั่วไป นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวมักจะมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการเดินทางท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้จะมีปัจจัยหลายประการเป็นตัวกำหนด เช่น รายได้ ระยะเวลาที่สะดวกในการเดินทาง โอกาสทางครอบครัว การประชาสัมพันธ์และการได้รับข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงความสนใจส่วนบุคคล เช่น ความสนใจในเรื่องของวัฒนธรรม ธรรมเนียม ประเพณีที่แตกต่างในแต่ละท้องถิ่น ความสนใจในเรื่องของธรรมชาติ ความสนใจในเรื่องของการค้นหาสิ่งแปลกใหม่ เป็นต้น

จากการสรุปแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวข้างต้น ทำให้ทราบถึงประเภทของแหล่งท่องเที่ยว และนิยามของคำว่า การท่องเที่ยว คือ เป็นการที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางออกจากบ้าน ที่ทำงาน หรือสถานที่ที่คุ้นเคย เพื่อไปเที่ยวยังสถานที่แปลกใหม่ เพื่อเก็บประสบการณ์ ซึ่งอาจจะเป็นการเดินทางท่องเที่ยวทั้งในประเทศ หรือต่างประเทศก็ได้ หรือจะเป็นการท่องเที่ยวแบบไปเช้า-เย็นกลับ หรือไปพักค้างคืน อีกทั้งวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวยังมีหลากหลายประการ เช่น การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา เป็นต้น

2.5 ประวัติของหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ 2.1 บริเวณหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ที่อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยหาดไม้ขาวห่างจากอำเภอถลางประมาณ 25 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอเมือง ภูเก็ต ประมาณ 42 กิโลเมตร พื้นที่หาดไม้ขาว ตั้งอยู่บริเวณด้านเหนือสุดของเกาะภูเก็ต หาดไม้ขาวถือว่าเป็นชายหาดที่ยาวที่สุดในจังหวัดภูเก็ต ตลอดทั้งแนวของชายหาดจะเชื่อมต่อจากหาดในยางผ่านมาทางสนามบินตลอดจนสุดหาดทรายแก้ว ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับกิจกรรมการชมเครื่องบิน และถ่ายรูปชายหาดกับเครื่องบินเป็นอย่างมาก เนื่องจากชายหาดอื่นๆในจังหวัดภูเก็ตไม่สามารถถ่ายรูปเห็นเครื่องบินได้ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมมาทำสปาทรายที่ชายหาดไม้ขาวอีกด้วย เนื่องจากเม็ดทรายในหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตเป็นเม็ดทรายที่ขาว ละเอียด และเป็นเม็ดทรายที่ช่วยในบำบัดการไหลเวียนโลหิตในร่างกายได้เป็นอย่างดี ไม่เพียงเท่านั้นหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตยังถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นแหล่งจักจั่นทะเลที่หายาก และเป็นแหล่งวางไข่ของเต่าทะเล ทำให้หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ขึ้นชื่อเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในระแวกใกล้เคียงของหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตยังมีให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมความสวยงามของธรรมชาติอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นอุโมงค์ดินยาง อุโมงค์ดินสน ประตุมืองภูเก็ต เป็นต้น ไม่เพียงแค่นี้ทิวทัศน์และบรรยากาศอันสวยงาม แต่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ อีกมากมายให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมกิจกรรม เช่น กิจกรรมชมเครื่องบิน อันเนื่องจากหาดไม้ขาวอยู่ใกล้กับสนามบินนานาชาติจังหวัดภูเก็ต, กิจกรรมปลูกข้าววันแม่ เก็บเกี่ยววันพ่อ รวมถึงประเพณีปล่อยเต่า การรับประทานอาหารพื้นบ้าน, และสปาทราย เป็นต้น (องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว, ม.ป.ป.)

ภาพที่ 2.2 กิจกรรมสปาทรายบำบัดบริเวณชายหาดหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ 2.3 กิจกรรมปล่อยเต่าคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุธาสินี วิทยาภรณ์ และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว พื้นที่หมู่บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจเปรียบเทียบความพึงพอใจตามลักษณะทางประชากรศาสตร์และตามพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางท่องเที่ยว พื้นที่หมู่บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัยด้านราคาสินค้าและบริการ ด้านของที่ระลึกและความปลอดภัย และด้านปัจจัย

สภาพแวดล้อม ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจมาก ในส่วนของปัจจัยด้านการคมนาคมและด้านบทบาทของรัฐ ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง และผลการเปรียบเทียบทางประชากรศาสตร์พบว่า อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ทั้ง 7 ด้าน แตกต่างกันไปด้วย ส่วนการเปรียบเทียบตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว รวม 8 พฤติกรรม มีผลต่อระดับความพึงพอใจทั้ง 7 ด้าน

ทักษญา เปรมชุติวัด (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการกลับมาเที่ยวซ้ำยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคใต้ซึ่งเคยเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาแล้ว 5 ครั้งขึ้นไป ส่วนใหญ่จะไปเช้า-เย็นกลับ และนักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลามากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว โดยเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในเรื่องความสวยงามมากที่สุด และมีความพึงพอใจในเรื่องของความหลากหลายของกิจกรรมน้อยที่สุด ส่วนระดับความพึงพอใจที่รองลงมา คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยพิจารณารายด้านแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุด ในเรื่องของจำนวนร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ที่มากเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดในเรื่องของการบริการอินเทอร์เน็ตฟรี และในภาพรวมถือได้ว่าความพึงพอใจด้านความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำและการแนะนำต่อบุคคลอื่นมากที่สุด

สุภาวรรณ สุวรรณสิงห์ (2562) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเข้ามาใช้บริการ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical Tourism) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในด้านสถานที่เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านผลิตภัณฑ์ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านราคา 2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในประเทศไทยมากกว่า 1 ครั้ง และเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่สนใจบริการสวดคนบำบัด (Aroma Therapy) วัตถุประสงค์ในการมาใช้บริการเพื่อพักผ่อนและรู้จักแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจากอินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ 3) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของไทย พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการความสะดวกเป็นอันดับแรก ทั้งนี้ทำให้สถานประกอบการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพต้องคำนึงถึงการทำความสะอาดอยู่เสมอ เพื่อให้ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาใช้บริการเกิดความประทับใจและกลับมาใช้ซ้ำอีกในครั้งต่อไป

กรกฎ พัวตระกูล (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว 3) ศึกษาอิทธิพล

ของแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนชายทะเล โดยผลการวิจัยพบว่า จากการเก็บแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวบางชุมชนชายทะเล จำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีสถานภาพโสด จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ย 20,001-25,000 บาท พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวบางชุมชนชายทะเล ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนชายทะเลเป็นจำนวน 3 ครั้งขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง คือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางมาโดยรถส่วนตัว มีสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาจำนวน 4-5 คน และมีการใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเฉลี่ย 501-1,000 บาทต่อคน ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนชายทะเลอยู่ในระดับมาก เป็นแรงจูงใจด้านปัจจัยผลักอยู่ในระดับปานกลาง และแรงจูงใจในด้านปัจจัยดึงดูดอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางชุมชนชายทะเลในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลน ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวที่มีการทำป้ายบอกทางชัดเจน ด้านการจัดการคมนาคมที่มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ และมีความพึงพอใจด้านร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่มที่มีจำนวนเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยวมากที่สุด

พัชรภรณ์ ทิพย์ดวง (2562) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามคุณลักษณะประชากรและรูปแบบการท่องเที่ยวพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ($\bar{X}$ 3.80) ด้านสถานที่ ($\bar{X}$ 3.73) ด้านความปลอดภัย ($\bar{X}$ 3.70) ด้านประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}$ 3.68) ด้านราคาค่าใช้จ่าย ($\bar{X}$ 3.63) ด้านเจ้าหน้าที่ บุคลากรผู้ให้บริการ ($\bar{X}$ 3.61) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ 3.52) 2) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าจำนวนวันที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ คือ 1 วัน มีจำนวน 324 คน รองลงมา มีจำนวนที่ไม่เคยที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ 236 คน และมียานพาหนะที่ใช้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ คือ รถยนต์ส่วนตัว จำนวน 180 คน 3) รูปแบบการท่องเที่ยวของสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่ชอบมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวแบบ Home Stay/ Farm Stay โดยมุ่งเน้นที่การเปิดประสบการณ์สัมผัสวิถีชีวิตชาวเกษตรพักอาศัยในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ

Espelt and Benito (2006) ได้ศึกษา พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเมืองมรดกโลก กรณีสึกษา Girona ในประเทศสเปน ผลการศึกษาพบว่า การแยกแยะกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่แสดงพฤติกรรมออกมา

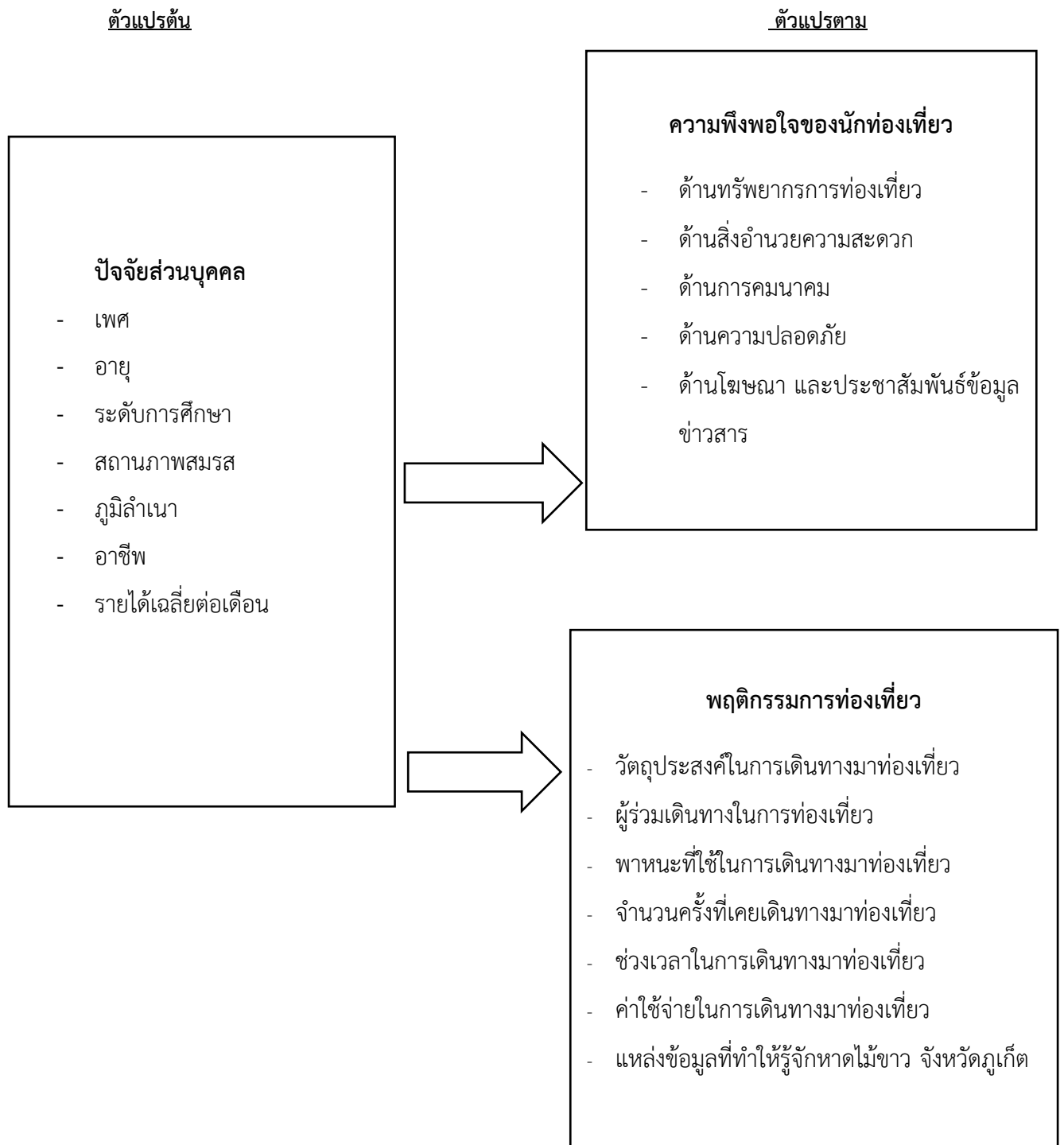
เหมือนหรือคล้ายกันไว้เป็นระดับชั้นเดียวกัน และจัดกลุ่มนักท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมไปถึงจัดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมแตกต่างกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มได้อย่างชัดเจน ว่านักท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่มมีความต้องการแตกต่างกันในหลายด้าน ส่งผลในเรื่องของการเจาะกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยว ซึ่งวิธีนี้ใช้กับสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน โดยจะแสดงความต้องการเฉพาะของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในแต่ละคน

Parker (1999) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของเยาวชนในเมืองยองเกอร์ (Younger) มลรัฐนิวยอร์กที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว โดยทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนอายุระหว่าง 12-20 ปี จำนวน 480 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง และพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยวถูกต้องมากที่สุด จากการทดสอบทางสถิติพบว่าความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยวแตกต่างกัน

2.7 กรอบแนวคิด

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต” มีกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ได้มีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประเภทของงานวิจัย
- 3.2 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล
- 3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การทดสอบเครื่องมือ
- 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย
- 3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

3.1 ประเภทของงานวิจัย

รูปแบบของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งอยู่ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจเก็บข้อมูล ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลระหว่างเดือน กรกฎาคม พ.ศ.2566 – มีนาคม พ.ศ.2567

3.2 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการประกอบงานวิจัยในครั้งนี้จำแนกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) อันได้แก่การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ วิทยานิพนธ์สิ่งพิมพ์ เอกสารอื่น ๆ ตลอดจนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต แบบพักค้างคืนและแบบเดินทางไป-กลับ

3.3.2 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ในปี 2565 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 4,963,712 คน การคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากกรณีที่ทราบจำนวนประชากรจากสูตรของ Yamane (1973) ที่มีความคลาดเคลื่อน ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (เท่ากับ 0.05)

โดยจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 4,963,712 คน

ดังนั้น $n = 4,963,712 / (1 + (4,963,712)(0.05)^2) = 400$ คน

3.3.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เลือกใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต โดยเดินทางมาแบบอิสระ หรือแบบหมู่คณะมีขั้นตอน ดังนี้

- 1) แจกแบบสอบถามให้นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในช่วงเวลา 10.00 น.– 18.00 น. ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2566 ถึง เดือนมีนาคม 2567
- 2) ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูล ณ บริเวณหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุป เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยจะแบ่งได้เป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed End) มีคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) สามารถเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต โดยศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทาง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ความถี่ของการเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ซึ่งลักษณะแบบสอบถาม

เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed End) มีคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) สามารถเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed End) ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานการวัดแบบ ไลเคิร์ต สเกล (Likert Scale) ใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยสามารถแบ่งปัจจัยในการวัดความพึงพอใจออกเป็น 5 ปัจจัย ดังนี้) ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านคมนาคม 4) ด้านความปลอดภัย 5) ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร โดยมีการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลงข้อมูลอัตราภาคขั้น ซึ่งใช้สูตรคำนวณอัตราภาคขั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตราภาคขั้น} &= \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} / \text{จำนวนชั้น} \\ &= 5 - 1 / 5 \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จะได้ช่วงของอัตราภาคขั้นอยู่ที่เท่ากับ 0.8 คะแนน แล้วจึงนำมาจัดคะแนนเฉลี่ยและเกณฑ์ความหมายของระดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.20 ถึง 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.40 ถึง 4.19 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.60 ถึง 3.39 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.80 ถึง 2.59 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 ถึง 1.79 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

3.5 การทดสอบเครื่องมือ

เพื่อทำการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลและให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือมากที่สุด จึงจัดให้มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสร้าง เป็นคำถามในแบบสอบถาม

3.5.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว พร้อมทั้งได้มีการตรวจทานและแก้ไข เพื่อให้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และมีความถูกต้องมากที่สุด

3.5.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทำการเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหรือคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง 30 ชุด เพื่อคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

3.5.4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถาม โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 ชุด เมื่อผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามครบทั้ง 400 ชุดแล้ว จึงจะนำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวารสารงานวิจัย บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เว็บไซต์ และข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวคิดพื้นฐานในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติดังนี้

3.7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในส่วนที่ 1 อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage)

3.7.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต อันได้แก่ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่เดินทางมาท่องเที่ยว วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางมาท่องเที่ยว โดยใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage)

3.7.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในส่วนที่ 4 อันได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านร้านค้าร้านอาหารและเครื่องดื่ม และด้านการจัดการคมนาคม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วน

เบี่ยงเบนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 3 โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายจากค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

- 1.00 - 1.80 หมายถึง มีระดับความสำคัญของความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด
- 1.81 - 2.60 หมายถึง มีระดับความสำคัญของความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวที่น้อย
- 2.61 - 3.40 หมายถึง มีระดับความสำคัญของความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวปานกลาง
- 3.41 - 4.20 หมายถึง มีระดับความสำคัญของความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวมาก
- 4.21 - 5.00 หมายถึง มีระดับความสำคัญของความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวมากที่สุด

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

การทดสอบสมมุติฐาน เปรียบเทียบระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ (เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิภาค อาชีพ และรายได้ต่อเดือน) กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (Independent Sample T test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำการทดสอบ Post Hoc Test เป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่า คู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบกับคำอธิบาย ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
- 4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
- 4.4 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ เพื่อแทนความหมายของค่าทางสถิติ ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร
N	แทน	จำนวนประชากร
t	แทน	สถิติที่ใช้การทดสอบค่า (t-test)
F	แทน	สถิติที่ใช้การทดสอบค่า (F-test)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
Df	แทน	ค่าความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน/ ค่าความแปรปรวน
***	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยแสดงผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ทั้ง 7 ด้าน

ลักษณะประชากรศาสตร์		จำนวน N=400	ร้อยละ (%)
เพศ	1. ชาย	153	38.3
	2. หญิง	247	61.7
อายุ	1. ต่ำกว่า 20 ปี	86	21.5
	2. 21-30 ปี	178	44.5
	3. 31-40 ปี	103	25.7
	4. 41-50 ปี	17	4.2
	5. 51-60 ปี	12	3
	6. 61 ปีขึ้นไป	4	1
ระดับการศึกษา	1. ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	63	15.7
	2. ปริญญาตรี	290	72.5
	3. ปริญญาโทและสูงกว่า	47	11.7
อาชีพ	1. นักเรียน/นักศึกษา	55	13.7
	2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	62	15.5
	3. พนักงานบริษัทเอกชน	232	58
	4. เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	32	8
	5. อื่น ๆ โปรดระบุ	19	4.7
ภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. ภาคกลาง	194	48.5
	2. ภาคเหนือ	46	11.5
	3. ภาคตะวันออก	17	4.2
	4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	43	10.7
	5. ภาคตะวันตก	9	2.2
	6. ภาคใต้	91	22.7

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะประชากรศาสตร์		จำนวน N=400	ร้อยละ (%)
สถานภาพสมรส	1. โสด	249	62.2
	2. สมรส	136	34
	3. หย่า	12	3
	4. หม้าย	3	0.7
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	32	8
	2. 15,001-30,000 บาท	231	57.7
	3. 30,001-45,000 บาท	45	11.2
	4. 45,001-60,000 บาท	53	13.2
	5. 60,001 บาทขึ้นไป	39	9.7

แหล่งที่มา : ศึกษาจากผลการวิจัยในครั้งนี้

จากตารางที่ 4.1 พบว่าข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวหาผลไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า

เพศ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงจำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 และเพศชายจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3

อายุ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 และถัดมาจะเป็นกลุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ต่อมาจะเป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 86 คน ร้อยละ 21.5 ต่อมาเป็นกลุ่มอายุ 41-50 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และกลุ่มอายุ 51-60 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และตัวอย่างที่มีการตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดจะเป็นกลุ่มอายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ระดับการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 ถัดมาจะเป็นกลุ่มต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งจะมีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 และกลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มระดับการศึกษาระดับปริญญาโทและสูงกว่าปริญญา มีจำนวน 47 คิดเป็นร้อยละ 11.7

อาชีพ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่เป็นพนักงานเอกชนจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58 ต่อมาเป็นกลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 62 คน คิดเป็น

ร้อยละ 15.5 ต่อมาเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 55 คน ร้อยละ 13.7 ต่อมาเป็นกลุ่มเจ้าของธุรกิจ/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 32 คน ร้อยละ 8 และกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งเป็นจำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 4.7

ภูมิฐานะของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มภาคกลาง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 ต่อมา ภาคใต้ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ถัดมาเป็นกลุ่ม ภาคเหนือ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ต่อมาจะเป็นกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และกลุ่มภาคตะวันออก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และสุดท้ายกลุ่มภาคตะวันตก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีสถานะโสด ซึ่งมีจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 และต่อมาเป็นกลุ่มคนที่สมรสแล้ว มีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ต่อมาจะเป็นกลุ่ม หย่า จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และกลุ่มสถานะหม้าย เป็นกลุ่มน้อยที่สุด ซึ่งจะมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คนพบว่าส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ย 15,001-30,000 บาท มีจำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 และถัดมาจะเป็นรายได้เฉลี่ย 45,001-60,000 บาท มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และถัดมา 30,001-45,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และต่อมาเป็นกลุ่มที่มีเงินเดือน 60,001 ขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทเป็นกลุ่มที่มีรายได้น้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8

4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้มี 400 ตัวอย่าง ในด้านลักษณะพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์การเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต 2) ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้นับกับใคร 3) พาหนะใดที่ท่านใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้นับ 4) จำนวนครั้งที่ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตก่อนหน้านี้ 5) ท่านนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในช่วงใดมากที่สุด 6) ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้นับ 7) ท่านรู้จักหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตจากแหล่งข้อมูลทางช่องทางใด ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

คำถาม	พฤติกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์การเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	1. เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	256	64
	2. เพื่อซื้อของฝาก	-	-
	3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว/กลุ่มเพื่อน	43	10.7
	4. เพื่อสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติของหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	85	21.2
	5. อื่น ๆ โปรดระบุ	16	4
ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้นับกับใคร	1. คนเดียว	26	6.5
	2. ครอบครัว	143	35.7
	3. เพื่อน	167	41.7
	4. ญาติ	22	5.5
	5. อื่น ๆ โปรดระบุ	42	10.5
พาหนะใดที่ท่านใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	1. รถยนต์ส่วนตัว	195	48.7
	2. เครื่องบิน	102	25.5
	3. รถตู้โดยสาร	47	11.7
	4. รถโดยสารสาธารณะ	38	9.5
	5. อื่น ๆ โปรดระบุ	18	4.5
จำนวนครั้งที่ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตก่อนหน้านี้	1. จำนวน 1 ครั้ง	178	44.5
	2. จำนวน 2 ครั้ง	156	39
	3. จำนวน 3 ครั้ง	35	8.7
	4. มากกว่า 3 ครั้ง	31	7.7
ท่านนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตในช่วงใดมากที่สุด	1. ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์	230	57.5
	2. ช่วงวันหยุดเทศกาล	116	29
	3. ช่วงวันหยุดเอม	32	8
	4. ช่วงวันธรรมดา	22	5.5
	5. อื่น ๆ โปรดระบุ	-	-

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

คำถาม	พฤติกรรมगतท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ยังหาได้ไม่ขาวจังหวัดภูเก็ต ในครั้งนี้	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	46	11.5
	2. 5,001-10,000 บาท	112	28
	3. 10,001-15,000 บาท	125	31.2
	4. 15,001-20,000 บาท	69	17.2
	5. 20,001 บาท ขึ้นไป	48	12
ท่านรู้จักหาได้ไม่ขาวจังหวัด ภูเก็ตจากแหล่งข้อมูล ช่องทางใด	1. บุคคลใกล้ชิด/ญาติพี่น้อง	78	19.5
	2. สื่อสังคมออนไลน์ (Facebook, IG)	183	45.7
	3. ป้ายโฆษณา	4	1
	4. สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ นิตยสาร)	21	5.2
	5. โทรทัศน์	66	16.5
	6. อื่น ๆ โปรดระบุ	48	12

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมगतท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาได้ไม่ขาว จังหวัดภูเก็ต จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า

วัตถุประสงค์การเดินทางมาท่องเที่ยวหาได้ไม่ขาวจังหวัดภูเก็ต จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าวัตถุประสงค์การเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64 ถัดมาเพื่อสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติของหาได้ไม่ขาวจังหวัดภูเก็ต จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ต่อมาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว/กลุ่มเพื่อน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และสุดท้ายเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ส่วนวัตถุประสงค์การซื้อของฝาก ไม่มีผู้ตอบในส่วนนี้

ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวหาได้ไม่ขาวจังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้กับใคร จากกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางมากับเพื่อนเป็นกลุ่มที่มากที่สุด จำนวน 167 คน ร้อยละ 41.7 ต่อมาเป็นกลุ่มครอบครัว จำนวน 143 คน ร้อยละ 35.7 และกลุ่มอื่น ๆ จำนวน 42 คน ร้อยละ 10.5 และมาคนเดียวจำนวน 26 คน ร้อยละ 6.5 และสุดท้ายมาเป็นกลุ่มญาติจำนวน 22 คน ร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

พาหนะใดที่ท่านใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวหาได้ไม่ขาวจังหวัดภูเก็ต จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามพบว่า มีการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 ต่อมาเป็นการโดยสารด้วยเครื่องบิน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ต่อมาารถตู้โดยสาร จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และรถโดยสารสาธารณะ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 สุดท้ายจะเป็นส่วนอื่น ๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

จำนวนครั้งที่ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวหาดีไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตก่อนหน้านี้ จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามพบว่า การเดินทางมาท่องเที่ยวที่หาดีไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่จะเคยมาเป็นครั้งแรกหรือครั้งเดียวสูงถึง 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 ต่อมาจำนวน 2 ครั้ง 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39 และจำนวน 3 ครั้ง 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 สุดท้ายมากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

ท่านนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวหาดีไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตในช่วงใดมากที่สุด จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ มากถึง 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 ต่อมาเป็นช่วงวันหยุดเทศกาล จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29 และ ช่วงวันหยุดทอแมม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และสุดท้ายคือช่วงวันธรรมดา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวยังหาดีไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้ จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งจำนวน 10,001-15,000 บาท มากสุด โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามมากถึง 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 ต่อมาค่าใช้จ่ายที่ 5,001-10,000 บาท จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ถัดมากลุ่มที่ใช้จ่ายระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และกลุ่มที่ใช้จ่าย 20,001 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และสุดท้ายจะเป็นกลุ่มที่ใช้จ่ายอยู่ที่ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

ท่านรู้จักหาดีไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตจากแหล่งข้อมูลช่องทางใด จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่รับรู้แหล่งท่องเที่ยวหาดีไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ เช่น Facebook IG มากถึง 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 และรู้จักจากคนใกล้ชิดหรือญาติพี่น้อง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ต่อมารู้จักผ่านสื่อโทรทัศน์ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และช่องทางอื่น ๆ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และสุดท้ายรู้จักแหล่งท่องเที่ยวผ่านป้ายโฆษณา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดีไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดีไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวใน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านคมนาคม ด้านความปลอดภัย และด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวมทุกด้าน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลผล
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.62	0.67	มาก
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.60	0.64	มาก
3. ด้านคมนาคม	3.58	0.62	มาก
4. ด้านความปลอดภัย	3.54	0.54	มาก
5. ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	3.52	0.58	มาก
รวม	3.57	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงถึงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยจะเห็นได้ว่าด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.62 ถัดมาเป็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.60 ด้านคมนาคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.58 และด้านความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.54 และสุดท้ายด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลผล
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว			
1. บรรยากาศ ความเงียบสงบ ความสวยงามของหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.78	0.64	มาก
2. กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต เช่น การชมเครื่องบิน สปาทราย เป็นต้น	3.92	0.83	มาก
3. คุณภาพร้านอาหารทะเลภายในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวมีความสะอาดและอร่อย	3.54	0.56	มาก
4. ร้านค้า ร้านขายของฝากภายในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวจำหน่ายในราคาที่เหมาะสม	3.52	0.67	มาก
5. ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.35	0.55	มาก
รวม	3.62	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงถึงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยความพึงพอใจของภาพรวมจะอยู่ระดับมากในทุกข้อ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.62 จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เช่น การชมเครื่องบิน สปาทราย อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.92 ถัดมาจะเป็นบรรยากาศ ความเงียบสงบ ความสวยงามของหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 และถัดมาจะเป็นเรื่องคุณภาพร้านอาหารทะเลภายในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวมีความสะอาดและอร่อย ก็ยังคงอยู่ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.54 และในเรื่องร้านค้า ร้านขายของฝากภายในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวจำหน่ายในราคาที่เหมาะสม อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.52 และสุดท้ายเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต จะอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.35

ตารางที่ 4.5 ผลการแสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลผล
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก			
1. สถานที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว	3.55	0.78	มาก
2. ความสะอาดและความเพียงพอของห้องสุขาและห้องน้ำในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.56	0.67	มาก
3. ความเพียงพอของถังขยะตามจุดต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.67	0.77	มาก
4. มีรถรับจ้างสาธารณะบริเวณหน้าชายหาดไม้ขาวเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว	3.58	0.75	มาก
5. ความเพียงพอของพื้นที่นั่งพักผ่อน หย่อนใจ บริเวณจุดต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต	3.66	0.62	มาก
รวม	3.60	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงถึงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จะเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.60 โดยสามารถอธิบายในแต่ละเรื่องได้ดังนี้ โดยเรื่องแรกคือความเพียงพอของถังขยะตามจุดต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.67 ถัดมาเรื่องความเพียงพอของพื้นที่นั่งพักผ่อน หย่อนใจ บริเวณจุดต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.66 ต่อมาเรื่องมีรถรับจ้างสาธารณะบริเวณหน้าชายหาดไม้

ชาวเพียงพอ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ ต่อจำนวนนักท่องเที่ยว 3.58 และเรื่องความสะอาดและความเพียงพอของห้องสุขาและห้องน้ำ ในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.56 และสุดท้ายเรื่องสถานที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว จะอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.55 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ผลการแสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านคมนาคม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลผล
ด้านคมนาคม			
1. การคมนาคมในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตมีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย	3.54	0.59	มาก
2. มีป้ายบอกทาง หรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจนในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต	3.51	0.61	มาก
3. ระยะเวลาในการเดินทางเหมาะสม การจราจรไม่แออัด	3.62	0.65	มาก
4. ความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.65	0.72	มาก
5. สภาพของถนนในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต สะดวกต่อการเดินทางโดยสาร	3.58	0.63	มาก
รวม	3.58	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงถึงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านคมนาคม จะเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.58 โดยสามารถอธิบายในแต่ละเรื่องได้ดังนี้ เรื่องความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.65 ต่อมาระยะเวลาในการเดินทางเหมาะสม การจราจรไม่แออัด อยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.62 ถัดมาเรื่องสภาพของถนนในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต สะดวกต่อการเดินทางโดยสาร อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.58 และเรื่องการคมนาคมในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตมีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.54 และสุดท้ายเรื่องมีป้ายบอกทาง หรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจนในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลผล
ด้านความปลอดภัย			
1. มีสถานพยาบาลและเจ้าหน้าที่ดูแลประจำในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.64	0.72	มาก
2. มาตรฐานการดูแล และการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.56	0.85	มาก
3. มีศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต	3.53	0.67	มาก
4. ความปลอดภัยภายในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.46	0.65	มาก
5. มีป้ายสัญลักษณ์เตือนในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.55	0.66	มาก
รวม	3.54	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงถึงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย จะเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.54 โดยสามารถอธิบายในแต่ละเรื่องได้ดังนี้ เรื่องสถานพยาบาลและเจ้าหน้าที่ดูแลประจำในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.64 ต่อมาเรื่องมาตรฐานการดูแล และการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.56 และเรื่องมีป้ายสัญลักษณ์เตือนในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.55 ต่อมาเรื่องมีศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.53 และสุดท้ายเรื่องความปลอดภัยภายในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ผลการแสดงความเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลผล
ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร			
1. มีศูนย์ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและบริการข้อมูลในพื้นที่หาด ไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต	3.45	0.71	มาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อการท่องเที่ยวทาง เว็บไซต์และสื่อประเภทต่าง ๆ	3.52	0.45	มาก
3. มีการจัดเอกสาร แผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวไว้บริการ นักท่องเที่ยวในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.47	0.75	มาก
4. มีเจ้าหน้าที่บริการข้อมูลและให้ความช่วยเหลือในพื้นที่หาด ไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต	3.55	0.62	มาก
5. มีการประชาสัมพันธ์รีวิว บอกต่อจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์ เดินทางท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต	3.62	0.69	มาก
รวม	3.52	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงถึงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร จะเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.52 โดยสามารถอธิบายในแต่ละเรื่องได้ดังนี้เรื่องการประชาสัมพันธ์รีวิว บอกต่อจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์ เดินทางท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต มีระดับความพึงพอใจที่ระดับมาก จะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยที่ 3.62 ถัดมาจะเป็นเรื่องมีเจ้าหน้าที่บริการข้อมูลและให้ความช่วยเหลือในพื้นที่หาด ไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ความพึงพอใจในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.55 ถัดมาเรื่องมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อการท่องเที่ยวทาง เว็บไซต์และสื่อประเภท ต่าง ๆ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.52 ต่อมาเรื่องมีการจัดเอกสาร แผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวไว้บริการ นักท่องเที่ยวในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต มีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกัน จะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยที่ 3.47 และสุดท้ายเรื่องมีศูนย์ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและบริการข้อมูลในพื้นที่หาด ไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จะมีระดับความพึงพอใจอยู่ที่ ระดับมาก และดูได้จากค่าเฉลี่ยที่ 3.45 ตามลำดับ

4.4 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว

จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

จากการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลของความพึงพอใจ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	เพศ				t	Sig
	ชาย 153 คน		หญิง 247 คน			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	4.22	0.24	4.25	0.24	0.83	0.52
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.97	0.23	3.89	0.22	2.67***	0.00
ด้านการคมนาคม	4.35	0.35	4.02	0.26	2.43*	0.04
ด้านความปลอดภัย	3.96	0.21	4.39	0.27	0.67	0.39
ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	3.78	0.26	3.77	0.20	0.35	0.81
รวม	4.05	0.21	4.06	0.18	0.27	0.82

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 / ** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01/ *** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และด้านการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	f	Sig
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	0.56	0.12	1.94	0.08
	ภายในกลุ่ม	395	22.78	0.05		
	รวม	398	23.42			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	0.46	0.08	2.28*	0.04
	ภายในกลุ่ม	395	17.69	0.05		
	รวม	398	17.18			
ด้านการคมนาคม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.83	0.19	2.36*	0.05
	ภายในกลุ่ม	395	27.95	0.07		
	รวม	398	29.82			
ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	5	1.12	0.24	3.46***	0.00
	ภายในกลุ่ม	395	26.83	0.06		
	รวม	398	28.06			
ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	0.43	0.07	2.08	0.05
	ภายในกลุ่ม	395	16.56	0.04		
	รวม	398	17.18			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.47	0.08	3.45***	0.00
	ภายในกลุ่ม	395	10.20	0.03		
	รวม	398	10.65			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 / ** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01/ *** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอายุในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.00 แสดงว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตในภาพรวมที่ต่างกัน เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.05 และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.00

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จำแนกตามอายุ รายละเอียดตามตารางที่ 4.11 – 4.14

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จําแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	อายุ					
		ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		4.12	3.98	3.99	4.02	3.83	3.98
ต่ำกว่า 20 ปี	4.12	-	0.04	0.02	0.01	0.12*	0.05
21-30 ปี	3.98	-	-	0.05	0.05	0.06	0.00
31-40 ปี	3.99	-	-	-	0.00	0.13*	0.05
41-50 ปี	4.02	-	-	-	-	0.11*	0.06
51-60 ปี	3.83	-	-	-	-	-	0.06
61 ปีขึ้นไป	3.98	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีความพึงพอใจใน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันได้แก่ อายุ ต่ำกว่า 20 ปี อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 – 50 ปี มีความพึงพอใจมากกว่า 51-60 ปี

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านการคมนาคม
จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	อายุ					
		ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
		3.67	3.89	3.99	3.75	3.87	3.96
ต่ำกว่า 20 ปี	3.67	-	0.05	-0.02	0.14*	0.07	0.05
21-30 ปี	3.89	-	-	-0.08*	0.05	0.00	-0.00
31-40 ปี	3.99	-	-	-	0.13*	0.08	0.06
41-50 ปี	3.75	-	-	-	-	-0.05	-0.07
51-60 ปี	3.87	-	-	-	-	-	-0.01
61 ปีขึ้นไป	3.96	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีความพึงพอใจใน ด้านการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ อายุ 21 - 30 ปี มีความพึงพอใจน้อยกว่า 31-40 ปี ส่วนอายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 31 - 40 ปี มีความพึงพอใจมากกว่า 41-50 ปี

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านความปลอดภัย จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	อายุ					
		ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		3.71	3.72	3.84	3.76	3.72	3.84
ต่ำกว่า 20 ปี	3.71	-	-0.02	-0.12*	-0.04	-0.00	-0.11*
21-30 ปี	3.72	-	-	-0.12	-0.05	0.00	-0.11
31-40 ปี	3.84	-	-	-	0.06	0.08*	0.00
41-50 ปี	3.76	-	-	-	-	0.05	-0.06
51-60 ปี	3.72	-	-	-	-	-	-0.12
61 ปีขึ้นไป	3.84	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีความพึงพอใจใน ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ อายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 21 - 30 ปี มีความพึงพอใจน้อยกว่า 31-40 ปี ส่วนอายุ 31 - 40 ปี มีความพึงพอใจมากกว่า อายุ 51-60 ปี และสำหรับอายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 21 - 30 ปี มี ความพึงพอใจน้อยกว่า อายุ 61 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ภาพรวมจำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	อายุ					
		ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		3.85	3.83	3.91	3.95	3.78	3.96
ต่ำกว่า 20 ปี	3.85	-	0.02	-0.06*	-0.01	-0.02	-0.02
21-30 ปี	3.83	-	-	-0.06*	-0.00	0.05	-0.02
31-40 ปี	3.91	-	-	-	0.05	0.11*	0.00
41-50 ปี	3.95	-	-	-	-	0.06	-0.05
51-60 ปี	3.78	-	-	-	-	-	-0.10*
61 ปีขึ้นไป	3.96	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีความพึงพอใจใน จำแนกตามอายุในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันได้แก่ อายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 21 - 30 ปี มีความพึงพอใจน้อยกว่า 31-40 ปี อายุ สำหรับ 31 - 40 ปี มีความพึงพอใจมากกว่า อายุ 51-60 ปี และส่วนอายุ 51 - 60 ปี มีความพึงพอใจน้อยกว่า อายุ 61 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวจำแนกตามระดับ การศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f	Sig
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	0.09	0.05	0.08	0.36
	ภายในกลุ่ม	394	23.78	0.05		
	รวม	397	23.40			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.09	3.42*	0.03
	ภายในกลุ่ม	394	17.04	0.05		
	รวม	397	17.19			
ด้านการคมนาคม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.05	0.56	0.52
	ภายในกลุ่ม	394	28.69	0.06		
	รวม	397	29.87			
ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.48	0.26	4.15**	0.00
	ภายในกลุ่ม	394	27.67	0.06		
	รวม	397	28.08			
ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.16	0.23	6.08**	0.00
	ภายในกลุ่ม	394	16.95	0.05		
	รวม	397	17.15			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.06	0.08	3.67*	0.03
	ภายในกลุ่ม	394	10.56	0.02		
	รวม	397	10.62			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 / ** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01/ *** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่า มีระดับการศึกษา ที่ต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านความปลอดภัยและด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จำแนกตามระดับการศึกษารายละเอียดตามตารางที่ 4.16 – 4.19

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและสูงกว่า
		3.95	3.86	3.98
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.95	-	0.02	-0.05
ปริญญาตรี	3.86	-	-	-0.07*
ปริญญาโทและสูงกว่า	3.98	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความพึงพอใจน้อยกว่า ระดับปริญญาโทและสูงกว่า

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านความปลอดภัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและสูงกว่า
		3.82	3.86	3.95
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.82	-	0.04	-0.12*
ปริญญาตรี	3.86	-	-	-0.08*
ปริญญาโทและสูงกว่า	3.95	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความพึงพอใจน้อยกว่า ระดับการศึกษาปริญญาโทและสูงกว่า

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและสูงกว่า
		3.75	3.75	3.82
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.75	-	0.00	-0.12*
ปริญญาตรี	3.75	-	-	-0.09*
ปริญญาโทและสูงกว่า	3.82	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความพึงพอใจน้อยกว่า ระดับการศึกษาปริญญาโทและสูงกว่า

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและสูงกว่า
		3.95	3.94	3.99
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.95	-	0.00	-0.07*
ปริญญาตรี	3.94	-	-	-0.12*
ปริญญาโทและสูงกว่า	3.99	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความพึงพอใจน้อยกว่า ระดับการศึกษาปริญญาโทและสูงกว่า

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวจำแนกตาม อาชีพ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f	Sig
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	0.48	0.06	1.65	0.35
	ภายในกลุ่ม	395	22.94	0.05		
	รวม	398	23.41			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	0.19	0.08	1.02	0.50
	ภายในกลุ่ม	395	17.23	0.04		
	รวม	398	17.33			
ด้านการคมนาคม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.75	0.62	1.95	0.09
	ภายในกลุ่ม	395	28.59	0.06		
	รวม	398	29.66			
ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	5	0.56	0.07	5.16***	0.00
	ภายในกลุ่ม	395	27.07	0.05		
	รวม	398	28.06			
ด้านโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	0.43	0.06	1.65	0.00
	ภายในกลุ่ม	395	16.65	0.04		
	รวม	398	17.12			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.43	0.07	3.52***	0.00
	ภายในกลุ่ม	395	10.36	0.02		
	รวม	398	10.54			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 / ** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01/ *** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

จากตารางที่ 4.20 พบว่า อาชีพ ที่ต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.00 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อาชีพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจกับการเข้ามาที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จำแนกตามอาชีพ รายละเอียดตามตารางที่ 4.21 – 4.22

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านความปลอดภัย จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	อาชีพ				
		นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	เจ้าของ กิจการ/ ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่น ๆ โปรดระบุ
		3.79	3.89	3.85	3.88	3.99
นักเรียน/นักศึกษา	3.79	-	-0.12*	-0.05	-0.08*	-0.06*
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.89	-	-	0.04	0.00	-0.14*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.85	-	-	-	-0.03	-0.23*
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ ส่วนตัว	3.88	-	-	-	-	-0.14*
อื่น ๆ โปรดระบุ	3.99	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา มีความพึงพอใจน้อยกว่า ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ สำหรับ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน และเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจน้อยกว่า อาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ภาพรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	อาชีพ				
		นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	เจ้าของ กิจการ/ ธุรกิจ ส่วนตัว	อื่น ๆ โปรดระบุ
		3.73	3.76	3.76	3.75	3.98
นักเรียน/นักศึกษา	3.73	-	-0.04	-0.03	-0.04	0.05
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.76	-	-	0.00	0.02	-0.12*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.76	-	-	-	0.00	-0.10*
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ ส่วนตัว	3.75	-	-	-	-	-0.09*
อื่น ๆ โปรดระบุ	3.98	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (L.S.D.) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา อาชีพ ข้าราชการ/พนักงาน พนักงานบริษัทเอกชน และเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามภูมิลำเนา

ความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวจำแนกตาม ภูมิลำเนา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f	Sig
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	0.85	0.09	3.14***	0.01
	ภายในกลุ่ม	395	22.43	0.06		
	รวม	398	23.50			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	0.27	0.03	1.03	0.29
	ภายในกลุ่ม	395	17.02	0.04		
	รวม	398	17.23			
ด้านการคมนาคม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.52	0.08	1.35	0.12
	ภายในกลุ่ม	395	28.99	0.06		
	รวม	398	29.75			
ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	5	1.00	0.23	2.84**	0.00
	ภายในกลุ่ม	395	27.34	0.07		
	รวม	398	28.75			
ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	5	0.17	0.03	0.68	0.65
	ภายในกลุ่ม	395	16.35	0.05		
	รวม	398	17.16			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	0.28	0.07	2.26	0.06
	ภายในกลุ่ม	395	10.31	0.02		
	รวม	398	10.54			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 / ** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01/ *** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ภูมิลำเนาที่ต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวม แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ส่วน ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จำแนกตามภูมิภาค
รายละเอียดตามตารางที่ 4.24 – 4.25

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านทรัพยากร
การท่องเที่ยว จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	$\bar{X}$	ภูมิภาค				
		ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้
		4.35	4.30	4.29	4.34	3.98
ภาคกลาง	4.35	-	0.05	0.05	0.34*	0.01
ภาคเหนือ	4.30	-	-	0.02	0.23*	-0.02
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.29	-	-	-	0.25*	-0.04
ภาคตะวันออก	4.34	-	-	-	-	-0.12*
ภาคใต้	3.98	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านทรัพยากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจมากกว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ สำหรับภาคกลาง มีความพึงพอใจมากกว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจน้อยกว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านความปลอดภัย จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	$\bar{X}$	ภูมิภาค				
		ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้
		3.88	3.74	3.71	3.73	3.60
ภาคกลาง	3.88	-	0.02*	0.15*	0.10	0.23*
ภาคเหนือ	3.74	-	-	0.02	0.02	0.15
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.71	-	-	-	-0.01	0.11
ภาคตะวันออก	3.73	-	-	-	-	0.12
ภาคใต้	3.60	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยวกับการเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ภาคกลาง มีความพึงพอใจมากกว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคเหนือ และภาคใต้

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพสมรส

ความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวจำแนกตาม สถานภาพสมรส	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f	Sig
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	0.08	0.03	0.79	0.46
	ภายในกลุ่ม	394	23.30	0.05		
	รวม	397	23.40			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	0.16	0.08	1.74	0.09
	ภายในกลุ่ม	394	17.03	0.02		
	รวม	397	17.20			
ด้านการคมนาคม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.02	0.09	0.75
	ภายในกลุ่ม	394	29.87	0.05		
	รวม	397	29.76			
ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.45	0.25	3.45*	0.02
	ภายในกลุ่ม	394	27.57	0.04		
	รวม	397	28.03			
ด้านโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.13	0.05	1.53	0.08
	ภายในกลุ่ม	394	16.87	0.01		
	รวม	397	17.19			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.03	0.08	1.05	0.35
	ภายในกลุ่ม	394	10.06	0.02		
	รวม	397	10.12			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 / ** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01/ *** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

จากตารางที่ 4.26 พบว่า สถานภาพที่ต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวม แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจกับการเข้ามาเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า สถานภาพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จำแนกตามสถานภาพ ราย ละเอียดตามตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านความปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	สถานภาพสมรส			
		โสด	สมรส	หย่า	หม้าย
		3.64	3.65	3.74	3.56
โสด	3.64	-	-0.00	-0.14*	-0.10
สมรส	3.65	-	-	-0.11*	-0.05
หย่า	3.74	-	-	-	-0.12*
หม้าย	3.56	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ สถานภาพหม้ายมีความพึงพอใจน้อยกว่า สถานภาพโสด สมรส และหย่าร้าง

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวจำแนกตาม รายได้ต่อเดือน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	f	Sig
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.09	0.20	5.45***	0.46
	ภายในกลุ่ม	393	22.60	0.04		
	รวม	398	23.35			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	0.26	0.09	1.67	0.09
	ภายในกลุ่ม	393	17.01	0.05		
	รวม	398	17.16			
ด้านการคมนาคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.65	0.25	02.78*	0.75
	ภายในกลุ่ม	393	29.17	0.07		
	รวม	398	29.26			
ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.52	0.56	1.68	0.02
	ภายในกลุ่ม	393	27.27	0.06		
	รวม	398	28.04			
ด้านโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.78	0.26	1.53	0.08
	ภายในกลุ่ม	393	16.27	0.05		
	รวม	398	17.23			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.56	0.22	8.45***	0.35
	ภายในกลุ่ม	393	10.16	0.01		
	รวม	398	10.02			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 / ** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01/ *** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

จากตารางที่ 4.28 พบว่า รายได้ต่อเดือน ที่ต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.00 แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจกับการเข้ามายังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า รายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัย แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.00 และด้านการคมนาคม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด (LSD) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน
รายละเอียดตามตารางที่ 4.29 – 4.31

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านทรัพยากรการ
ท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	รายได้ต่อเดือน				
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 – 30,000 บาท	30,001 – 45,000 บาท	45,001 – 60,000 บาท	60,001 บาทขึ้นไป
		3.64	3.65	3.74	3.56	
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.77	-	-0.04	-0.09*	0.09*	0.08
15,001 – 30,000 บาท	3.83	-	-	-0.02*	0.15	0.10
30,001 – 45,000 บาท	3.85	-	-	-	0.12*	0.06*
45,001 – 60,000 บาท	3.67	-	-	-	-	0.17*
60,001 บาทขึ้นไป	3.66	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยว ในการเข้า
มาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความ แตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความ
ความแตกต่างกัน ได้แก่ รายได้ต่อด้านต่ำกว่า 15,000 บาท มีความพึงพอใจน้อยกว่า 15,001 – 30,000 บาท
ส่วนรายได้ต่อด้านต่ำกว่า 15,000 บาท มีความพึงพอใจมากกว่า 45,001 – 60,000 บาท สำหรับ 15,001
– 30,000 บาท และรายได้ 30,001 – 45,000 บาท ก็เปรียบรายได้ 45,001 – 60,000 บาท มีความพึงพอใจ
มากกว่า รายได้ 60,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ด้านการคมนาคม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	รายได้ต่อเดือน				
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 – 30,000 บาท	30,001 – 45,000 บาท	45,001 – 60,000 บาท	60,001 บาทขึ้นไป
		4.07	4.08	4.08	4.01	3.98
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.07	-	-0.00	-0.00	0.11*	0.08*
15,001 – 30,000 บาท	4.08	-	-	-0.00	0.12*	0.10*
30,001 – 45,000 บาท	4.08	-	-	-	0.14*	0.15
45,001 – 60,000 บาท	4.01	-	-	-	-	0.12*
60,001 บาทขึ้นไป	3.98	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยว ในการเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ รายได้ต่อต่ำกว่า 15,000 บาท รายได้ต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท และ 30,001 – 45,000 บาท มีความพึงพอใจมากกว่า รายได้ต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ภาพรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	รายได้ต่อเดือน				
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 – 30,000 บาท	30,001 – 45,000 บาท	45,001 – 60,000 บาท	60,001 บาทขึ้นไป
		4.01	4.03	4.011	3.96	3.84
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4.01	-	-0.02	-0.04*	0.12*	0.06*
15,001 – 30,000 บาท	4.03	-	-	-0.06	0.09*	0.12*
30,001 – 45,000 บาท	4.11	-	-	-	0.12*	0.11
45,001 – 60,000 บาท	3.96	-	-	-	-	0.09*
60,001 บาทขึ้นไป	3.84	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 31 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับการเข้ามาท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (L.S.D.) จะเห็นว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ต่ำกว่า 15,000 บาท มีความพึงพอใจน้อยกว่า 15,001 – 30,000 บาท รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีความพึงพอใจมากกว่า รายได้ 45,001 – 60,000 บาท และ 60,001 บาทขึ้นไป ส่วนต่ำกว่า 15,000 บาท และ 15,001 – 30,000 บาท มีความพึงพอใจมากกว่ารายได้ 30,001 – 45,000 บาท

4.5 สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต (คำถามปลายเปิด ส่วนที่ 4)

จากการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นในส่วนคำถามปลายเปิดซึ่งมีนักท่องเที่ยวจำนวน 22 คน ที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิดมีความคิดเห็น ดังนี้

ความคิดเห็นจากคนที่ 7

“ควรอนุรักษ์ธรรมชาติให้สวยงามอยู่ตลอด”

ความคิดเห็นจากคนที่ 15

“ควรมีความเข้มงวดด้านความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นในทุกๆจุดในหาดไม้ขาว”

ความคิดเห็นจากคนที่ 32

- “ควรมีถังขยะในพื้นที่ขายหัดเพิ่มขึ้น”
ความคิดเห็นจากคนที่ 40
- “ควรมีป้ายบอกทางให้ชัดเจน”
ความคิดเห็นจากคนที่ 46
- “ถังขยะน้อยไป”
ความคิดเห็นจากคนที่ 49
- “ธรรมชาติสวยงาม เหมาะแก่การมาพักผ่อน ควรณรงค์เรื่องความสะอาด”
ความคิดเห็นจากคนที่ 55
- “การบริหารจัดการเรื่องร้านค้าบริเวณโดยรอบ”
ความคิดเห็นจากคนที่ 61
- “ที่จอดรถน้อย”
ความคิดเห็นจากคนที่ 74
- “รักษาความสวยงามของธรรมชาติ”
ความคิดเห็นจากคนที่ 89
- “ขยะในบริเวณขายหัด”
ความคิดเห็นจากคนที่ 92
- “ห้องน้ำไม่สะอาด”
ความคิดเห็นจากคนที่ 113
- “ร้านค้าปิดเร็วในช่วงวันเสาร์อาทิตย์”
ความคิดเห็นจากคนที่ 133
- “ห้องน้ำไม่พอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว”
ความคิดเห็นจากคนที่ 160
- “วันเสาร์อาทิตย์ที่จอดรถไม่พอ”
ความคิดเห็นจากคนที่ 209
- “ไปวันเสาร์อาทิตย์ที่นั่งในร้านอาหารไม่พอ”
ความคิดเห็นจากคนที่ 247
- “ควรมีการประชาสัมพันธ์เรื่องรถโดยสารในการเข้าหัดสำหรับคนที่ไม่มีรถ”
ความคิดเห็นจากคนที่ 299
- “ที่จอดรถในร่มน้อยไป”
ความคิดเห็นจากคนที่ 300
- “ควรบริหารจัดการร้านค้าในพื้นที่”
ความคิดเห็นจากคนที่ 314

“ป้ายบอกทางไม่ชัดเจน”
ความคิดเห็นจากคนที่ 320
“วันหยุดเทศกาลค่าที่พักแพง”
ความคิดเห็นจากคนที่ 344
“ควรบริหารจัดการร้านค้าในหาด”
ความคิดเห็นจากคนที่ 352
“ไม่ค่อยมีที่จอดรถในร่ม”

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต จำนวนรวม 400 คน

โดยผู้วิจัยแยกออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุ 21 – 30 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานธุรกิจเอกชน อยู่ภาคกลาง และมีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาท

5.1.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว คือ รถยนต์ส่วนตัว และจำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยวครั้งนี้ คือ 1 ครั้ง นิยมเดินทางในช่วงวันเสาร์ อาทิตย์ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งจำนวน 10,001-15,000 บาท รู้จักหาดไม้ขาวผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, IG

5.1.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านคมนาคม ด้านความปลอดภัย และด้านโฆษณา ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ดังนี้

(1) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต เช่น การชมเครื่องบิน สปาทราย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถัดมาเป็นบรรยากาศ ความเงียบสงบ ความสวยงามของหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต ถัดมาเป็นเรื่องของคุณภาพร้านอาหารทะเลภายในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวมีความสะอาดและอร่อย ถัดมาเป็นเรื่องของร้านค้า

ร้านขายของฝากภายในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวจำหน่ายในราคาที่เหมาะสม และความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

(2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเพียงพอของถังขยะตามจุดต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถัดมาความเพียงพอของพื้นที่นั่งพักผ่อน หย่อนใจ บริเวณต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ถัดมาเป็นเรื่องของจำนวนรถรับจ้างสาธารณะบริเวณหน้าชายหาดไม้ขาวเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ถัดมาเป็นการความสะดวกและความเพียงพอของห้องสุขาและห้องน้ำในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต และสถานที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

(3) ด้านการคมนาคม ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถัดมาระยะเวลาในการเดินทางเหมาะสม การจราจรไม่แออัด ถัดมาเป็นเรื่องสภาพของถนนในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต สะดวกต่อการเดินทางโดยสาร ถัดมาเป็นการคมนาคมในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตมีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และเรื่องของป้ายบอกทาง หรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจนในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

(4) ด้านความปลอดภัย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องการมีสถานพยาบาลและเจ้าหน้าที่ดูแลประจำในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถัดมาเป็นเรื่องของมาตรฐานการดูแล และการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ถัดมาเป็นเรื่องการมีป้ายสัญลักษณ์เตือนในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ถัดมาเป็นเรื่องการมีศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต และความปลอดภัยภายในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

(5) ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องของการประชาสัมพันธ์วีวีว บกต่อจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์เดินทางท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถัดมาเป็นเรื่องของการมีเจ้าหน้าที่บริการข้อมูลและให้ความช่วยเหลือในพื้นที่หาดไม้ขาว ถัดมาเป็นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อการท่องเที่ยวทางเว็บไซต์และสื่อประเภทต่าง ๆ ถัดมาเป็นเรื่องการจัดเอกสาร แผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวไว้บริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต และเรื่องของการมีศูนย์ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และการบริการข้อมูลในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5.1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมายังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิภาค และรายได้ต่อเดือน ผลการวิเคราะห์พบว่า

(1) จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่ต่างกัน มีความพึงพอใจ ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า เพศที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยัง

หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และด้านการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

(2) จำแนกตามอายุ พบว่า อายุต่างกัน มีความพึงพอใจ ในภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการคมนาคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

(3) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านความปลอดภัยและด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

(4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.00 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อาชีพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

(5) จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า ภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวม แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภูมิลำเนาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ส่วน ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

(6) จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า สถานภาพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวม แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สถานภาพที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

(7) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.00 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจ

ในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัย แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.00 และด้านการคมนาคม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.05

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

5.2.1 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ เดินทางมาเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนตัว สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Parker (1999) ที่ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของเยาวชนในเมืองยองเกอร์ (Younger) กรณีศึกษา มลรัฐนิวยอร์กที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Espelt and Benito (2006) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเมืองมรดกโลก กรณีศึกษา Girona ในประเทศสเปน พบว่าส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลในการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว เดินทางมาท่องเที่ยว 1-2 ครั้ง อีกทั้งในงานวิจัยยังมีการจัดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมแตกต่างกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรกฎ พัวตระกูล (2562) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยวและแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว บางขุนเทียนชายทะเล ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนใหญ่รู้จักบางขุนเทียนชายทะเลจากสื่อออนไลน์ มีสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาจำนวน 4-5 คน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเฉลี่ย 501-1,000 บาทต่อคน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเลอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นพื้นป่าชายเลน ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวที่มีการทำป้ายบอกทางชัดเจน ด้านการจัดการคมนาคมที่มีเส้นทางลัดเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่น ๆ และมีความพึงพอใจด้านร้านค้า ร้านอาหาร และเครื่องดื่มที่มีจำนวนเพียงพอในการรองรับนักท่องเที่ยวมากที่สุด

5.2.2 จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของทักษญา เปรมชุตีวัต (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการกลับมาเที่ยวซ้ำยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลามากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวแบบไปเช้า-เย็นกลับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธาสิณี วิทยาภรณ์ และคณะ (2561) ที่ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว พื้นที่หมู่บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านราคาสินค้าและบริการ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจมาก และปัจจัยด้านการคมนาคม ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจระดับปานกลาง อีกทั้งผลการ

เปรียบเทียบทางประชากรศาสตร์ในเรื่องของอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความพึงพอใจทั้ง 7 ด้าน แตกต่างกันตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรภรณ์ ทิพย์ดวง (2562) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานียะลาหลวง อ่างช้าง ตำบลแม่ฮ่องสอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านผลิตภัณฑ์และบริการอยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็น ด้านสถานที่และด้านความปลอดภัย โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว และมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่ชอบมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวแบบ Home Stay โดยมีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ เพื่อเปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ละเรียนรู่วิถีชีวิตชาวเกษตรในช่วงเวลาสั้น ๆ

5.2.3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวม ต่างกัน มีความพึงพอใจ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของทักษุญา เปรมชุติวัด (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการกลับมาเที่ยวซ้ำยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความพึงพอใจต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เพศต่างกัน มีความพึงพอใจ ไม่แตกต่างกัน สุธาสิณี วิทยาภรณ์ และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว พื้นที่หมู่บ้านคีรีวง อำเภอสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า เพศ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพื้นที่หมู่บ้านคีรีวง อำเภอสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนอาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ สุภาวรรณ สุวรรณสิงห์ (2562) ศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเข้ามาใช้บริการ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical Tourism) ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพและรายได้ ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน จะมีระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกัน สำหรับ อายุ และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต พบว่า มีความแตกต่างในคะแนนเฉลี่ยภาพรวมในแต่ละด้าน ทั้งนี้ทำให้ควรมีการนำแนวทางแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาให้บริการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

(1) ด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ด้วยรถยนต์ส่วนตัว ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรพื้นที่จอดรถในร่มเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว และอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต ส่วนมากเคยเดินทางมาจำนวน 1 ครั้ง และเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์มากที่สุด ส่งผลให้ในช่วงวันธรรมดาอาจมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนน้อย ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว หรือมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตในช่วงวันธรรมดามากขึ้น เพื่อดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ตในช่วงวันธรรมดามากขึ้น และเกิดการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในครั้งต่อไป

(2) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มากที่สุด และมีความพึงพอใจกับความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตน้อยที่สุด ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรดูแล รักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติให้คงความสวยงามอยู่เสมอ เพื่อเป็นเอกลักษณ์ให้นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเยี่ยมชมความสวยงามและความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต และเพื่อเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยให้เดินทางไปท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตมากขึ้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับความเพียงพอของถังขยะตามจุดต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มากที่สุด และมีความพึงพอใจกับสถานที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวน้อยที่สุด ดังนั้น หน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรปรึกษาหารือกัน เพื่อเพิ่มจำนวนสถานที่จอดรถให้เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว

ด้านคมนาคม พบว่า ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มากที่สุด และมีความพึงพอใจกับการมีป้ายบอกทาง หรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจนในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต น้อยที่สุด ดังนั้น ภาครัฐและภาคเอกชน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการจัดการ และแนวทางแก้ไขปัญหาให้มีป้ายบอกทางหรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวมากขึ้น

ด้านความปลอดภัย พบว่า ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับการมีสถานพยาบาลและเจ้าหน้าที่ดูแลประจำในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มากที่สุด และมีความพึงพอใจกับความปลอดภัยภายในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต น้อยที่สุด ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชน ควรมีมาตรการและแนวทางในการจัดการควบคุมความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เพื่อให้ นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัยในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง และกลับมาท่องเที่ยวซ้ำจนนำไปรีวิวกบอกต่อกับคนรู้จักต่อไปได้

ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ พบว่า ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีความพึงพอใจกับการประชาสัมพันธ์วีว บอกต่อจากผู้ที่เคยประสบการณ์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต มากที่สุด และมีความพึงพอใจกับศูนย์ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และบริการข้อมูลในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต น้อยที่สุด ดังนั้น หน่วยงาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีแนวทางในการจัดการให้มีศูนย์ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร พื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต และส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวภายในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอาหารท้องถิ่น ที่พักโฮมสเตย์ ร้านขายของที่ระลึก

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่างชาติที่มีต่อหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต เนื่องจากในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตมีนักท่องเที่ยวต่างชาติค่อนข้างมาก เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตได้อย่างชัดเจน และมีการปรับปรุง และพัฒนาในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกฎ พัวตระกูล. (2562). อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. BU RESEARCH รวมงานวิชาการ. <http://dspace.bu.ac.th/handle/123456789/4384>
- กฤษ เตชะประเสริฐ. (2556). พฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มชายรักชาย (เกย์) ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดขอนแก่น [การศึกษาอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. <https://bit.ly/3waWJqM>
- กอบกาญจน์ เจริญทอง. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม [สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม]. มหาวิทยาลัยสยาม.
- กัญญานีน กุลกนก และ สมชาย เล็กเจริญ. (2565). อิทธิพลของการโฆษณาที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอางบำรุงผิว Keracomatic บนอินสตาแกรม. วารสารการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา, 15(1), 93-110. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jprad/article/view/248532>
- จันทา ไชยะโวหาร. (2562). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออ่าวนางแอ่น เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สปปลาว [สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. ศูนย์เรียนรู้และหอสมุด. <https://bit.ly/49RtGqA>
- ชญาณิศ คล้ายแก้ว. (2564). พฤติกรรมผู้บริโภคในการใช้บริการร้านอาหารริมทาง มิซลินไคต์ในกรุงเทพมหานคร. [สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล]. CMMU Digital Archive. <https://archive.cm.mahidol.ac.th/handle/123456789/4058>
- ชลิตา เณลิมรักชาติ. (2560). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อวัดร่องขุ่น จังหวัดเชียงราย [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. BU RESEARCH รวมงานวิชาการ. <http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/3063>
- ชวัลนุช อุทยาน. (ม.ป.ป.). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. <https://touristbehaviour.wordpress.com/1/>
- ชิตวร ประดิษฐ์รอด. (2559). ปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวปริมาณของคณวิทย์ทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. BU RESEARCH รวมงานวิชาการ. <http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/1969>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- โชติวัฒน์ สกุลวิริยะโรจน์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคและการกลับมาใช้บริการซ้ำของผู้บริโภคที่เลือกชมภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ของผู้บริโภคที่อยู่เขตกรุงเทพมหานคร [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล]. CMMU Digital Archive. <https://archive.cm.mahidol.ac.th/handle/123456789/3415>
- ณัฐวรรดิ คณิตินสุทธิทอง. (2558). แรงจูงใจและปัจจัยในการเลือกใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในประเทศไทย [ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ต่อทอง ทองหล่อ. (2562, 9 ตุลาคม). ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow กับอสังหาริมทรัพย์ เกี่ยวข้องกันอย่างไร. PROPHOLIC. <https://bit.ly/3WhPMyl>
- ทักษญา เปรมชุตีวัต. (2561). ปัจจัยด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการกลับมาเที่ยวซ้ำยังแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. คลังปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (PSU Knowledge Bank). <https://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/17523>
- ธฤชวรรณ มาตกุล. (2556). แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอิสาน กรณีศึกษา วัดศิลาอาสน์ (ภูพระ) จังหวัดชัยภูมิ [การศึกษาอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. <https://bit.ly/4bihWxX>
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา และ เพ็ญศิริ ศรีคำภา. (2557). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (พิมพ์ครั้งที่ 2). ธรรมสาร.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2561, 29 สิงหาคม). เจาะพฤติกรรม Gen Y. ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. <https://www.prachachat.net/finance/news-211619>.
- ผณิตรา ธนะเพชร. (2556). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ : กรณีศึกษา วัดป่าธรรมอุทยาน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น [การศึกษาอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. <https://bit.ly/3JFA7BU>
- พัชราภรณ์ ทิพย์ดวง. (2562). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวสถานที่เกษตรหลวงอ่างขาง ตำบลแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. BU RESEARCH รวมงานวิชาการ. <http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/4366>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย และ จีระศักดิ์ ทัพผา. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 26(1), 59-66. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/apheit-ss/article/view/241557>
- พัทธ์ธากานต์ โสภณเชาว์กุล. (2563). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดของรถโดยสารประจำทางขนาดเล็กสาย 36 กรุงเทพมหานคร-สัปดาห์-รังสิต* [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก]. มหาวิทยาลัยเกริก.
- พิมพ์ หิรัญกิตติ, อุดม สายะพันธุ์, เกยูร ไยบัวกลิ่น, สุพรรณิ อินทร์แก้ว และ สมชาย หิรัญกิตติ. (2557). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวชาวไทย. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 28(88), 362-384. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/DPUsthiparithatJournal/article/view/244841>
- ยุทธการ พันเทศ. (2564). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจซื้อ ความพึงพอใจ และการบอกต่อของผู้บริโภคในการซื้อเสื้อผ้าออนไลน์ผ่านการไลฟ์ (Live)* [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล]. CMMU Digital Archive. <https://archive.cm.mahidol.ac.th/handle/123456789/3910>
- รุ่งฟ้า สะแกกลาง. (2562). *พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา* [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. BU RESEARCH รวมงานวิชาการ. <http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/4201>
- วชิรวัชร งามละม่อม. (2558, 15 กันยายน). *แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์*. Learningofpublic.blogspot. http://learningofpublic.blogspot.com/2015/09/blog-post_11.html.
- วนิดา เลิศพิพัฒนานนท์. (2561). รูปแบบพฤติกรรมและแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของคนไทย GEN Y. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12(ฉบับพิเศษ), 134-149. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/journaldttc/article/view/129537>
- ศรัญญา วรากุลวิทย์. (2558). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. แว่ววาว พรินต์ติ้ง.
- ศศิพร บุญชู. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านเดี่ยวของโครงการบ้านจัดสรรในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. มหาวิทยาลัยศิลปากร. <http://itthesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/1632>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). *กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด*. ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ศุภร เสรีรัตน์, ปณิศา มีจินดา, จิระวัฒน์ อนุวิษานนท์ และ อรทัย เลิศวรรณวิทย์. (2560). *การบริหารการตลาดยุคใหม่* (ฉบับปรับปรุงใหม่). ธรรมสาร.
- สิริรัตน์ นาคแป้น. (2555). *พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. ศูนย์เรียนรู้และหอสมุด. <https://bit.ly/3UI3B8F>
- สุภาววรรณ สุวรรณสิงห์. (2562). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการใช้บริการ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical Tourism)* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. BU RESEARCH รวมงานวิชาการ. <http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/4367>
- สุเทพ สิงห์ชาพะ. (2560). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในมุมมองของผู้ประกอบการท่องเที่ยวและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 3(2), 127-136.* <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/rpu/article/view/112615>
- สุปัญญา ไชยชาญ. (2550). *การบริหารการขาย* (พิมพ์ครั้งที่ 12). พี. เอ. ลีฟวิ่ง.
- สุธาสิณี วิทยาภรณ์, ชื่นจิตต์ วงษ์พนัส, รุ่งฤดี รัตน์ชัยศิลป์, และ ธนันทน์ ทองเลิศ. (2561). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว พื้นที่หมู่บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก, 4(1), 83-91.* <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pacific/article/view/177972>
- เสาวณี จันทะพงษ์ และ กัมพล พรพัฒน์ไพศาลกุล. (2558, 10 พฤศจิกายน). *ภาคบริการท่องเที่ยวของไทย: ความสำคัญ ความท้าทายความยั่งยืน* (2). กรุงเทพธุรกิจ. <https://www.bangkokbiznews.com/columnist/110975>
- หทัยทิพย์ แดงปทิว. (2560). *ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด ที่คนคิดและแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อผิวขาวของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. BU RESEARCH รวมงานวิชาการ. <http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/2800>
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต. (2563). *การสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563.* https://phuketpao.go.th/document_service
- องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว. (ม.ป.ป.). *แหล่งท่องเที่ยว*. <https://www.maikhaow.go.th/travel>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อ้อมจันทร์ วงศ์วิเศษ. (2560). *ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดบริการที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกใช้บริการธุรกิจออฟฟิศร่วมแบ่งปันในกรุงเทพมหานคร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
<http://repository.rmutp.ac.th/handle/123456789/2928>
- เอนก สุวรรณบัณฑิต. (2562, 27 กุมภาพันธ์). *แนวคิด generation : รอยต่อระหว่างกระบวนการสรรคนานวยการและหลังนวยการ*. ปรัชญาสวนสุนันทา. <https://bit.ly/3UH8Riv>
- Nattapon Muangtum. (2563, 18 กุมภาพันธ์). *วิเคราะห์ Digital Thailand 2020 We are social เป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับ 2019*. การตลาดวันละตอน. <https://bit.ly/3UAG89p>
- Crompton, J. L. (1979). Motivations for pleasure vacation. *Annals of tourism research*, 6(4), 408-424. [https://doi.org/10.1016/0160-7383\(79\)90004-5](https://doi.org/10.1016/0160-7383(79)90004-5)
- Espelt, N. G., & Benito, J. A. D. (2006). Visitors' behavior in heritage cities: The case of Girona. *Journal of Travel Research*, 44(4), 442-448.
<https://doi.org/10.1177/0047287505282956>
- Iso-Ahola, S. E. (1982). Toward a social psychological theory of tourism motivation: A rejoinder. *Annals of tourism research*, 9(2), 256-262. [https://doi.org/10.1016/0160-7383\(82\)90049-4](https://doi.org/10.1016/0160-7383(82)90049-4)
- Klenosky, D. B. (2002). The “pull” of tourism destinations: A means-end investigation. *Journal of travel research*, 40(4), 396-403.
<https://doi.org/10.1177/004728750204000405>
- Parker, A. L. (1999). *Tourism Behavior of Youth in Younger*. *Dissertation Abstracts International*, 85(12), 1224-1226A.
- Pham, T. S. H., & Ahammad, M. F. (2017). Antecedents and consequences of online customer satisfaction: A holistic process perspective. *Technological Forecasting and Social Change*, 124, 332-342. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2017.04.003>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis* (3rd ed.). Harper & Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว หาดไม้ขาว
จังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านเองมากที่สุด

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) ต่ำกว่า 20 ปี 2) 21 - 30 ปี
 3) 31 - 40 ปี 4) 41 - 50 ปี
 5) 51 - 60 ปี 4) 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี
 3) ปริญญาโทและสูงกว่า

4. สถานภาพสมรส

- 1) โสด 2) สมรส
 3) หย่า 4) หม้าย

5. ภูมิภาคเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1) ภาคกลาง 2) ภาคเหนือ
 3) ภาคตะวันออก 4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 5) ภาคใต้

6. อาชีพ

- 1) นักเรียน/นักศึกษา 2) ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 3) พนักงานบริษัทเอกชน 4) เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว
 5) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. รายได้ต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 15,000 บาท 2) 15,001 - 30,000 บาท
 3) 30,001 - 45,000 บาท 4) 45,001 - 60,000 บาท
 5) 60,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านเองมากที่สุด (ตอบเพียงข้อ
ละ 1 คำตอบ)

1. วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวหัดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้
  - 1) เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ
  - 2) เพื่อซื้อของฝาก
  - 3) เพื่อสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัว/กลุ่มเพื่อน
  - 3) เพื่อสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติของหัดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต
  - 4) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
2. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวหัดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้กับใคร
  - 1) คนเดียว
  - 2) ครอบครัว
  - 3) เพื่อน
  - 4)ญาติ
  - 5) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
3. พาหนะใดที่ท่านใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวหัดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้
  - 1) รถยนต์ส่วนตัว
  - 2) เครื่องบิน
  - 3) รถตู้โดยสาร
  - 4) รถโดยสารสาธารณะ
  - 5) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. จำนวนครั้งที่ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวหัดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตก่อนหน้านี้
  - 1) จำนวน 1 ครั้ง
  - 2) จำนวน 2 ครั้ง
  - 3) จำนวน 3 ครั้ง
  - 4) มากกว่า 3 ครั้ง
5. ท่านนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวหัดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในช่วงใดมากที่สุด
  - 1) ช่วงวันหยุดเสาร์ อาทิตย์
  - 2) ช่วงวันหยุดเทศกาล
  - 3) ช่วงวันหยุดเทอม
  - 2) ช่วงวันธรรมดา
  - 4) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
6. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหัดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตในครั้งนี้
  - 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท
  - 2) 5,001 – 10,000 บาท
  - 3) 10,001 – 15,000 บาท
  - 4) 15,001 – 20,000 บาท
  - 5) 20,001 บาทขึ้นไป
7. ท่านรู้จักหัดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตจากแหล่งข้อมูลทางช่องทางใด
  - 1) บุคคลใกล้ชิด / ญาติพี่น้อง
  - 2) สื่อสังคมออนไลน์ (FB, IG)
  - 3) ป้ายโฆษณา
  - 4) สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์, นิตยสาร)
  - 5) โทรทัศน์
  - 6) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในหน้าข้อที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

(ตอบเพียงข้อละ 1 คำตอบ)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยมากที่สุด (1)
ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว					
1.บรรยากาศ ความเงียบสงบ ความสวยงามของหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
2.กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายในพื้นที่หาดไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต เช่น การชมเครื่องบิน, สปาทราย เป็นต้น					
3. คุณภาพร้านอาหารทะเลภายในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาว มีความสะอาดและอร่อย					
4.ร้านค้า ร้านขายของฝากภายในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาวจำหน่ายในราคาที่เหมาะสม					
5.ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
1.สถานที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว					
2.ความสะอาดและความเพียงพอของห้องสุขาและห้องน้ำในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
3.ความเพียงพอของถังขยะตามจุดต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
4.มีรถรับจ้างสาธารณะบริเวณหน้าชายหาดไม้ขาวเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว					
5.ความเพียงพอของพื้นที่นั่งพักผ่อน หย่อนใจ บริเวณจุดต่าง ๆ ในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
ด้านการคมนาคม					
1.การคมนาคมในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตมีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย					
2.มีป้ายบอกทาง หรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจนในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยมากที่สุด (1)
3.ระยะเวลาในการเดินทางเหมาะสม การจราจรไม่แออัด					
4.ความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
5.สภาพของถนนในพื้นที่โดยรอบหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ตสะดวกต่อการเดินทางโดยสาร					
ด้านความปลอดภัย					
1.มีสถานพยาบาลและเจ้าหน้าที่ดูแลประจำในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
2.มาตรฐานการดูแล และการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
3.มีศูนย์บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
4.ความปลอดภัยภายในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
5.มีป้ายสัญลักษณ์เตือนในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร					
1.มีศูนย์ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และบริการข้อมูลในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
2.มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อการท่องเที่ยวทาง เว็บไซต์และสื่อประเภทต่าง ๆ					
3.มีการจัดเอกสาร แผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวไว้บริการนักท่องเที่ยวในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
4.มีเจ้าหน้าที่บริการข้อมูลและให้ความช่วยเหลือในพื้นที่หาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					
5.มีการประชาสัมพันธ์รีวิว บอกต่อจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์เดินทางท่องเที่ยวยังหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดไม้ขาว จังหวัดภูเก็ต

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล   นางสาวกัญญวรา ศรีทธาธรรม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2562   - ปริญญาตรี สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ.2565-2566 - Export Document Cargo
Leschaco Thailand
พ.ศ.2566-2567 - Sales Overseas
Dgl Freight Thailand